

மனவகை

அகாசியம் : லாபவிக் ஜோ

மே - 1970

மேன்மை
35 சதம்

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

நியூரோன் எலிசுரிக்கல்ஸ்

(மின்சார ஒப்பந்தகாரரும், விற்பனையாளரும்)

வடமாகாண பிரதான மின்பொருள்
விற்பனையாளர்கள்

எஸ்-லோன், பி. வி. ஸி பைப் உபகரணங்கள்,
றட்டி, ரோட்மாஸ்ரர் கிரோ சைக்கிள்
விநியோகஸ்தர்கள்.

141, 143, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 7016

சுத்தமான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட
சுவையான மாமிச போசனத்திற்கு
யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்திலேயே
பெயர்பெற்ற இடம்

சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகாலமாகப் பொதுமக்களினால்
மறக்கமுடியாத பெயராகி வழங்கி வந்திருப்பதுவும்
இதுவே

மதிய இரவுப் போசனங்கள்
காலைமுதல், இரவுவரை கிடைக்கும்.

நாகலிங்கம் போசனசாலை

46, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்--கவி
யாதியினைய கலைகளில்--உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர்--பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்"

கொடி 3

மே- 1970

மலர் 25

அட்டைப்படம்
நீலாவணன்

அலுவலகம்

60, கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம் இலங்கை

மல்லிகையில் வெளிவரும்
கதைகளிலுள்ள பெயர்களும்,
சம்பவங்களும் கற்பனையே. கட்டுரைகளில் வெளிவரும் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

தலையங்கம்
மணிக்கரம்
நெல்லு பேரன்
சத்தியநாதன்
திருச்செல்வம்
பாண்டியூரன்
ஜீவமொழி
நடேசன்
குருநகரோன்
பொன்னம்பலம்
தனையசிங்கம்

இந்த மலரில்
எழுதுகின்றனர்

இங்கே —

ஒரு தேசத்தின் மனச்சாட்சி
மிகுந்த கோபாவேஷத்துடன்
குமுறுகின்றது!

நாவலரை யாரென்றே தெரியாதாம்!

நல்லை நகர் நாவலரது பெயரைக் கேள்விப்பட்டது
கூடக் கிடையாதாம்!

தமிழில் உரை நடைக்கே வித்திட்ட, வசன நடை
கை வந்த வல்லாளர் நாவலரைப் பற்றிப் படித்து அறிந்
ததுகூட இல்லையாம்!

யாருக்கு?

எங்களது சஞ்சிகை இருபது இலட்சம் விற்பனையா
கின்றது எனப் பெருமிதப்படும் சென்னை வார சஞ்சிகை
ஒன்றின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் உதவி ஆசிரிய
ருக்கு!

நேருஜியின் ஞாபகார்த்தக் கூட்டத்தில் கலந்து
கொள்ள வந்துள்ள இந்தத் தமிழ் மகன் நாக் கூசாமல்
இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்: 'நாவலர் என்றால் நெடுஞ்
செழியனைத்தான் எனக்குத் தெரியும். நாவலர் என நாங்
கள் அவரைத்தான் அழைக்கின்றோம். ஆறுமுக நாவலர்
பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது!'

இருபது இலட்சம், பெண்களின் மார்புக் கச்சு விற
கும் ஒரு சென்னை நகரத்து வியாபாரி கூறியிருந்தால்
நம்மால் அதைப் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். சமீப
கால அரசியல் பிரபலத்தால் நெடுஞ்செழியனை அவர்
அறிந்திருக்கலாம் என நாம் எண்ணிக்கொள்ள முடியும்.

சொன்னவர் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகை
ஒன்றின் ஆசிரியராக மதிக்கப்படுபவர். கல்கி போன்ற
வர்கள் ஆரம்ப காலத்திலேயே ஒரு கௌரவத்தைத்
தேடித்தந்த சஞ்சிகையில் கடந்த பல காலமாகப் பணி
யாற்றி வருபவர். இவர் தான் சொல்லுகின்றார், நாவ
லர் என்றால் நெடுஞ்செழியனைத் தவிர வேறெவரையும்
அறியாதவராம்.

இதை அறியாமை என்பதா? அகம்பாவம் என்று
கூறுவதா? அல்லது தலை கொழுத்த குணம் என எண்
ணிக் கொதிப்படைவதா?

நிச்சயமாக இது தலைக் கனந்தான்!

அதுவும் எந்தச் சூழ்நிலையில் இதைக் கூறியிருக்கி
றார்? ஆசிய ஜோதி நேருவின் ஞாபகார்த்தக் கூட்டத்
திற்குப் பேச்சாளராக இங்கு வரவழைக்கப்பட்ட இவர்
வேண்டுமென்றே இப்படிக் கூறி இருக்கிறார்.

தெரியாது என்றால் இதைப்பற்றிப் பிரச்சனையே
யல்ல. மன்னித்து விடலாம். ஆனால் மமதை காரண
மாக இந்த வாய்க்கொழுப்பான பேச்சு வெளிவந்திருக்
கின்றது என நாம் நிச்சயமாக நம்புகின்றோம். இந்தப்
போக்கை நாம் அடியோடு வெறுக்கின்றோம்.

நேருவின் கொள்கையே அண்டை ஆயல் நாடுகளை மதிப்பது; கௌரவிப்பது; ஒத்துப்போவது. ஆயல் நாடுகளுக்குப் போகும் இந்திய மக்கள் உத்தியோகப் பற்றற்ற தூதுவர்கள். போலக் கடமையாற்ற வேண்டும் எனப் பல தடவை வற்புறுத்தியுள்ளார், நேருஜி. இதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

இப்படியான சமாதானத் தூதுவராக எங்கள் நாட்டிற்கு வருகை தந்தவரின் வாயிலிருந்துதான் கிண்டலாக மேற்கண்ட கருத்து வெளிவந்திருக்கின்றது.

நமது ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வாளர் ஒருவர் சென்னைக்குச் சென்று, அங்குள்ள பத்திரிகையின் கேள்வி ஒன்றிற்கு 'கவிஞர் பாரதியா? அப்படி ஒருவரை எனக்குத் தெரியாதே! பாரதி என்றால் எனக்குச் சினிமா நடிகை பாரதியைத்தான் தெரியும். நல்ல நடிகையவள்!' என்று சொல்வதாக இருந்தால், நம்மை அழைத்தவர் களினதும் அங்கு நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களினதும் மனம் எப்படிப் புண்படுமோ அப்படி மனம் புண்பட்டுள்ளோம் நாம்!

இலங்கைப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பதாகப் புறமும் இந்தச் சஞ்சிகை ஆசிரியர், சில மாதங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் நடந்த நாவலர் விழா பற்றி எல்லாப் பத்திரிகைகளும் படங்களுடன் கொட்டை எழுத்தில் நிகழ்ச்சிகள் பற்றி எழுதியிருந்தனவே அவைகளைப் படிக்க மறந்து விட்டாரா, இவர்?

இவரது சகோதரப் பத்திரிகை கல்கி; சென்னையில் இருந்து வெளிவரும் இச் சஞ்சிகையில் நாவலர் விழா பற்றி 'ஈழவேந்தன்' என்ற ஈழத்து எழுத்தாளர் சிறப்புக்கட்டுரை ஒன்றை எழுதியிருந்தாரே; அதைக் கூட இந்த உதவி ஆசிரியர் படித்துப் பார்க்க மறந்து விட்டாரா?

போகட்டும்—

சேற்றூர் அருணாசலக் கவிராயர் என்றொரு தமிழகத்துப் புலவர் 'ஆறுமுக நாவலர் புராணம்' பாடியிருக்கிறாரே; இதைக்கூட இவர் கேள்விப்பட்டது இல்லையா?

மாயாண்டி பாரதி — இவரும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். 'ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்' என்றொரு நூலை எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றாரே; இதைக்கூட இவர் அறிந்து வைத்திருக்கவில்லையா, என்ன?

சுத்தானந்த பாரதியாரை இந்த உதவியாசிரியருக்குத் தெரியாமல்விட நியாயமில்லை. 'நாவலர் பெருமான்' என்றொரு புத்தகத்தை இவர் எழுதியிருக்கிறாரே இதைப் பற்றிக் கூடத் தெரியாதவர் கல்கி வீற்றிருந்த ஆசனத்தில் குந்தியிருக்க என்ன அருகதை இருக்கமுடியும்?

'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு' என்று மா. பொ. சி. நூலொன்று எழுதியுள்ளார். இந்நூல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றதாக ஞாபகம்; இதில் ராமலிங்க சுவாமிகள் பற்றியும் நாவலர் பற்றியும் ஒரு அத்தியாயம் வருகின்றதே; படித்துப் பார்க்கவில்லையா, ஆசிரிய ஜோதியைப் பற்றிப் பேசுவந்த இந்த அறியாமைப் பேர்வழி?

30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆனந்த விகடன் பி. ஸ்ரீ. என்பவர் நாவலர் பற்றிக் கட்டுரை எழுதியிருந்தாரே, இதைக் கூட இதன் உதவி ஆசிரியர் படித்துப் பார்க்காமலா வேலை பார்க்கிறார்!

சிதம்பரத்தில் இன்னும் நாவலர் பாடசாலை ஒன்று நாவலர் பெயரால் இயங்கி வருகின்றதே இதைக்கூடத் தெரிந்து வைத்திருக்காதவர்தானா, அமெரிக்கப் பிரயாணத்தில் அமெரிக்க மக்களின் உள்ளங்களைப் புரிந்துவிட்டேன் எனச் சவடால் அடிக்கும் இந்த மனிதர்?

கல்கி முதல் இலங்கைச் சுற்றுப் பயணத்தின் ஞாபகமாக எழுதிய கட்டுரையில் ஆறுமுக நாவலரின் நடையைத்தான் தான் பின்பற்றுவதாகவும் அவரது கண்டனங்களைத் தான் விரும்பிப் படிப்பதாகவும் எழுதி இருக்கின்றாரே, வேறெதைப் படிக்காது போனாலும் கல்கி யெழுதியவற்றையாவது படித்துள்ளாரா, இவர்?

இவைகள் ஒன்றைப்பற்றியாவது தெரிந்திருந்தால் நிச்சயம் நாவலரைப் பற்றித் தெரிந்திருக்கலாம்.

இவைகள் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது என இவர் அடம் பிடித்தால் இவர் இருக்கவேண்டிய இடம் பத்திரிகைக் காரியாலயமல்ல; சென்னை மியூசியம்!

நேருஜியின் தத்துவத்தையே நையாண்டி பண்ணிவிட்ட இவருக்கு நேரு விழாவில் என்ன வேலை? நேருஜி பற்றி என்ன பேசிக் கிழித்துவிட்டிருப்பார் என்பதைப் போகாமலே தெரிந்து விடலாமே.

அட்லாண்டிக் மகா சமுத்திரத்திற்கு அப்பால் வாழும் அமெரிக்க மக்களைப் பற்றி 'இதயம் பேசுகின்றது' எழுதத் தெரிந்த இவருக்கு - இந்தப் பெண்கள் ரசனை எழுத்தாளருக்கு - பக்கத்தே, மிக மிகப் பக்கத்தே - வாழும் நமது இதயக் குரல் புரியாமல் போனதின் அடிப்படைக் காரணங்கள்தான் என்ன?

1966-ம் ஆண்டில் மல்லிகை இரண்டாவது இதழில் 'கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒருவழிப் பாதையல்ல!' என்ற தலையங்கத்தின் ஒரு பகுதியை இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

'வருபவர்களில் பலர் - நமது அபிவிருத்திகளாகத் தங்கி இருக்கும் பலர் - நமது விருந்தோம்பும் பண்பையே தவறாகக் கணக்குப் போட்டுள்ளனர். தமது மேதைத் தனத்தில் நாமெல்லாம் மயங்கிவிட்டோம் எனத் தப்பர்த்தம் செய்து கொண்டு, தமது திருஷாயைத் திறந்து நமக்கு உபதேசம் செய்யக் கிளம்பி இருப்பது தான் சிரிப்புக்கிடமான செய்தி. உத்தியோகப் பற்றற்ற தூதுவர்கள் என்று தம்மைத் தாமே கூறிக் கொள்பவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பொறுப்புணர்ச்சி வேண்டும். ஆனால் இவர்களது பேச்சுக்களோ எரிச்சலை ஊட்டுகின்றன. நமது பாரம்பரியப் பண்பை எண்ணிப் பொறுமை காட்டுகின்றோம்: இது எத்தனை நாட்களுக்கு நிலைக்குமோ நமக்கே தெரியாது!'

இந்தத் தலையங்கம் தீட்டப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் மறைந்து விட்டன; இன்றும் அதே நிலைதான்.

கசப்பான இந்த நிலை மாறவேண்டும் அல்லது மாற்றப்பட வேண்டும். .

இதற்கு இரண்டு நாடுகளிலுமுள்ள நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் முன் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். தவறினால் இந்த நச்சுப்

பாம்புகள் நமது இரு தேசத்தவர்கள் மத்தியிலும் கொடும் விஷத்தைச் செலுத்தி விடும்.

நாவலர் என்றாலே நெடுஞ்செழியன்தான் எனச் சொல்லும் இவர்களது பத்திரிகா தர்மத்தின் வண்டவாடம் நமக்குத் தெரியாததல்ல. சமீப ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெரியார் ஈ.வே.ரா. அண்ணா போன்றோர்களை மிக மிக இழிவாக, கேவலமாக, கொச்சைத் தனமாகக் காட்டுவதிலும் கட்டுரைகளிலும் திட்டித் தீர்த்தவர்கள் இன்று அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி, குணாளர் என்று கவிதை இசைக்கின்றனர். 'முதல் அமைச்சருடன் மூன்று நாட்கள்' பஜனை பாடுகின்றனர்.

இன்று அரசியல் லாபநோக்கை உத்தேசித்துத்தான் இதுவரை காலமும் இல்லாத தனி விளம்பரத்துடன் அவர்கள் பக்கத்துப் பிரபல சினிமா நடிகரின் வாழ்க்கை வரலாறு மேள தாளத்துடன் எழுத வைக்கப்படுகின்றது என்பது சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு உடனே விளங்கும்!

இப்போது அரசியல் அதிகாரம் அவர்களது கையில்!

இந்தக் குலுக்கல் மினுக்கலுக்கு அதுதான் காரணம்.

ஆள்பவனுக்கொல்லாம் 'இந்திராணி' யாக மாறும் இந்தச் சுரண்டும் வியாபாரக் கூட்டம் சமயத்திற்கேற்ற வேஷம்போடுவதில் அதிசாயமர்த்தியம் வாய்ந்தது. இதுகள் நாவலரைத் தெரியும் என்று சொன்னால்தான் நமக்கு நட்டம். நாவலருக்கும் மாபெரும் அவமானம். மதிக்கத் தகாதவர்களால் மதிக்கப்படுவதை விட, மதிக்கத் தக்கவர்கள் மதிப்பதையே அவர் விரும்பியிருப்பார்.

சுரண்டும் - மார்க்கட் தேடியலையும் - வியாபாரக் கூட்டத்தின் பிரதிநிதிகளான இவர்களின் கருத்துக்கள்தான் தமிழகத்து மக்களின் கருத்துக்கள் என நாம் மதிக்கத் தயாராகவில்லை.

ஏனெனில் இவர்களைத் தங்களது பிரதிநிதிகள் என அவர்கள் எண்ணிக்கூடப் பார்ப்பதில்லையே!

மணிக் கரங்கள்

மல்லிகை இதழை உங்களுக்குத் தர முயலும்போது ஏற்பட்ட சிரமங்களில் மிக முக்கிய 'இடஞ்சலாக இருந்தது தேர்தல் பிரச்சினை தான். அச்சக அவசரவேலைகளினால் மல்லிகை வேலை பின்தள்ளப் பட்டதுதான் இவ்விதழ் சுணங்கி வருவதற்குரிய தலையாய காரணம்.

அடுத்த இதழ் மல்லிகை மலராக வெளிவரக் கூடியதான ஆக்க வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கூடிய சீக்கிரம் சொந்த மெசினில் மல்லிகை அச்சடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பேரவா வுடன் பல நண்பர்களை அணுகி வருகிறேன். தேசத்தில் ஒரு புதிய அரசியல் மாற்றம் ஏற்படும் பட்சத்தில் மல்லிகையின் எதிர்காலத் திலும் இன்னும் நம்பிக்கைக்கான வழி திறக்கப்படும் என நம்புகின்றேன்.

அணுகப்படாத எத்தனையோ நல் இதயங்கள் இன்னும் அணுகப்படவில்லை. இது இலக்கியப் பிரச்சினையேதவிர எனது சொந்தப் பிரச்சினையல்ல. எனவே நான்தான் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக சிரமப் பட வேண்டுமென்பதில்லை. நண்பர்களும் அந்த நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களை அணுகி மல்லிகைக்கு நிதி உதவி வாங்கித் தர வேண்டும் என அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வணக்கம்

அன்பன்
டொமினிக் ஜீவா

நிதி உதவியோர்:

திரு: அ. விசுவநாதன் மாநகரசபை அங்கத்தவர், யாழ்ப்பாணம்;	10-00
„ பி. மகாலிங்கம் 'தமிழகம்' நாவலர்பிடி.	10-00
„ பி. ஜே. அனரனி 13, பலாவி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.	5-00
„ எஸ். பி. கிருஷ்ணன் கச்சேரி, யாழ்ப்பாணம்.	5-00

கடந்த 3-4-70 வெள்ளிக் கிழமை மாலை 6-30 மணிக்கு கொள்ளப்பிட்டியிலுள்ள இலங்கை தேயிலைப் பிரச்சாரச்சபை மண்டபத்தில் 'கூத்தாடிகள்' ஒழுங்குசெய்திருந்த 'நாடகம்' பற்றிய கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. திரு. நா. சுந்தரலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற

சும் ஒரு நேரடிக்கலை வடிவம்: நடனம் குறிமொழி (எரிம்போலிக் லாங்வேஜ்) பற்றியது. ஆனால், நடனத்திலுள்ள நேரடியான கலை நாடகம். கலைஞரும் பார்வையாளரும் பரஸ்பரம் உணர்வுநிலையில் உறவாடிக் கொள்ளும் ஒரு கலையே நாடகம். நாடகத்தின் சமுதாய உறவு

நாடக

இக் கருத்தரங்கில் பிரதம பேச்சாளராக அண்மையில் வெளிநாடுசென்று திரும்பியுள்ள திரு. கா. சிவத்தம்பி கலந்துகொண்டார். மற்றும் திருவாளர்கள் க. கைலாசபதி, கே. எஸ். சிவகுமாரன், இ. முருகையன், இ. சிவானந்தன், இ. இரத்தினம், கவிஞர் அம்பி, செ. தங்கராசா ஏ. கரீம், நீர்வை பொன்னையன் முத்துலிங்கம் ஆகியோரும் இன்னும் பல கலையுலக அன்பர்களும் இக் கலந்துரையாடலில் கலந்துகொண்டு தமது கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

வளர்ச்சிக்கு

நெருக்கமானது: சமூகத்தில் நாட்டுப்புற நாடகங்களும், நகர்ப்புறத்து மேல்நாட்டு வழிச்செல்லும் நாடகங்களும் என்று இரண்டுநிலையில் நாடகம் காணப்படுகின்றது.

ஓர் நாடகத்தைப் பார்வையாளன் எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறான்? அவனுக்குப் புரிகிறதா? நாடக ஒத்திகை என்பது இத்தகைய பிரச்சனைகளை அடிப்படையாக வைத்தே நடத்தப்படல் வேண்டும். பார்வையாளனது நிலை பற்றிக் கவனஞ்

நல்லதோர்

கலந்துரையாடல்

தெல்லை க. பேரன்

பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்ட திரு. கா. சிவத்தம்பி பேச்சுகையில், 'நாடகம் ஒரு தலைசிறந்த கலைவடிவம் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படும் உண்மை: நாட

செலுத்தாமல் நாடகம் தயாரிப்பதால் தலையிடுகள் பல தோன்றும். அப்படியானால் நாம் செய்யக் கூடியதுதான் என்ன? நாடகம் வளர்ந்துள்ளது என்று கருதப்படும் மேல் நாடுகளின்

உத்திமுறைகளை இங்கு கையாளலாம். இங்கு மேல்நாட்டு உத்திகளைக் கையாள்வதனால் கொழும்பில் 'லயனல் வென்ட்' 'மகளிர் கல்லூரி' மண்டபம் முதலியவற்றில்தான் கையாள முடியும். ஒலி, ஒளி அமைப்பு முறைகளுக்கு ஏற்ற தியேட்டர்கள் இங்கு குறைவு.

எமது மக்களின் பாரம்பரிய நாடக வழக்கு முறைகள் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். மாறியுள்ள நகரத்துத் தேவைகளுக்கேற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஈழத்தில் சிங்கள நாடகவளர்ச்சி பற்றிக் கூறப்படுகின்றது: 'மனமே' என்கிற நாடகம் பாரம்பரியத்தின் அடியாக வந்தது. ஆதலின் இது ஒரு கலாச்சார விழிப்பின் சின்னமேயாகும். உண்மையான சிங்கள நாடகங்கள் இன்னும் உருவாகவில்லை. பழைய தமிழ் நாடக உத்திகளைக்கொண்டு புதியமுறையில் புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும். நண்பர் சுந்தரலிங்கத்தின் 'விழிப்பு,

என்ற நாடகப்பிரதியில் அத்தகைய உத்திகள் சிலவற்றைக் கண்டேன்.

திரு. கா. சிவத்தம்பி 'பிறெக்ட்' என்ற நாடகாசிரியர் பற்றியும் மேல்நாட்டுத் 'தியேட்டர் முறை' களைப்பற்றியும் அதிகம் சொன்னார். அப் சேர்ட் தியேட்டர் முறைபற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது இத்தகைய உத்தி சீமை ஜப்பான் முதலிய நாட்டு நாடகங்களில் காணப்படுகின்றது என்று பதிலளித்தார். இதற்கிடையில் ஒருவர் எழுந்து 'விரக்தியின் அடிப்படையில் தான் அப்சேர்ட் தியேட்டர் முறை வந்திருக்கலாம்' என்று மொழிந்தார். திரு. சுந்தரலிங்கம் தமது 'அபசரம்' என்ற நாடகத்தில் இத்தகைய 'அப்சேர்ட்' முறையைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகச் சொன்னார். இதன் பின்னர் அடுத்தடுத்து நடைபெற்ற கலந்துரையாடல் களையும் கருத்து மோதல்களையும் இங்கு சம்பாஷணை உருவிலேயே தருகிறேன்.

கைலாசபதி:- மேல்நாட்டுத் தியேட்டர்களைப் பற்றிக் கதைப்பதைவிட ஈழத்தில் இன்றைய நாடகங்களைப்பற்றிக் கவனிப்பது பயன்தரும் என்று கருதுகிறேன். இங்கு தரமான நாடகங்களைவிடத் தரமற்ற நாடகங்களுக்குத்தான் கூட்டம் சேர்கிறது. கலைஞனுக்கும் ரசிகனுக்குமுள்ள பரஸ்பர ஒருமைப்பாடு பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. அப்படியானால் 'ராஜ் கொமடி' போன்ற நகைச்சுவையாளர்களின் நாடகங்கள்தான் பரஸ்பர ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றன என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது.

இரத்தினம்:- 'சிரிப்பு' ஒன்றைக்கொண்டு ஒருமைப்பாடு வரும் என்றால் அது சரியாகுமா? 'பிறெட்' பற்றி இங்கு அதிகம் பேசிக்கொள்கிறார்கள். 'ஒலியனேசன்' என்று ஒன்று இருக்கிறதே! தமிழ் நாடகம் இங்கு வளரவில்லை என்ற கொள்கை தவறானது; முக்கியமாக நமது நாடகங்கள் வளர வேண்டுமானால் நமது கலைஞர்கள் நன்றாக நடிக்கவேண்டும்.

சிவத்தம்பி:- நாடகப் பிரதிகள் இல்லாமல் நாம் அடுத்தகட்டமாகிய நடிப்பையும் உத்திகளையும் பற்றிப் பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை. பிரதிகள் கைவசம் இல்லாமல் எப்படி விமர்சனம் செய்ய முடியும்?

சுந்தரலிங்கம்: நல்லநாடகப் பிரதிகள் உருவாவதற்கு எமது அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவான நிறுவனங்கள் [சாகித்திய மண்டலம், ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்] விதிக்கும் தடைகளை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் நடாத்தும் நாடகப் போட்டிகளின்போது எழுத்தாளன் சமுதாய, அரசியல், தனிப்பட்ட ரீதியில் எவரையும் தாக்கக் கூடாது என்று தடைவிதிக்கிறார்கள். இத்தகைய தடைகளைப் போட்டி விதிகளில் சேர்த்துவிட்டு எழுத்தாளனின் கரங்களைக் கட்டிப்போட்டு விட்டு நல்ல கருத்தான சமுதாய உணர்வுள்ள நாடகங்களை இவர்களால் எப்படி உருவாக்க முடியும்? இப்படியான நிறுவனங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இரத்தினம்:- அப்படி நீங்கள் கருதுவது தவறு. தனி ஒருவர் இருந்து நாடகங்களைத் தரம் பிரிப்பதில்லை. பல தரப்பட்ட கருத்துக்களைக்கொண்ட நடுவர் குழுதான் இத்தகைய போட்டிகளைக் கவனிக்கும். 'ஒழுக்கம்' இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படும். மற்றும்படி தற்போது நடைபெறும் அரசாங்கத்தை நேரடியாகத் தாக்காமல் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது? எழுதி முயற்சிக்காமல் குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல.

சுந்தரலிங்கம்: அப்படியானால் இப்படியான போட்டிவிதிகளை இனிமேல் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். அல்லது எல்லோரையும் எழுதச்சொல்லிவிட்டு உங்களுக்குப் பிடித்தமானதைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டும். விதிகள் விதித்து இப்படித்தான் அமையவேண்டும் என்று கூறுவது மிகக் கேவலமான செய்கையாகும்.

முத்துலிங்கம்: சோஷலிஸம் என்ற அமைப்பு வரும்வரை சுரண்டும்-சுரண்டப்படும் வர்க்கங்கள் இருந்தே தீரும். அர சாங்கத்தையோ அதன் அடிவருடி நிறுவனங்களையோ நம்பி நாம் நாடகம்போட முடியாது. கலை கலைக்காக- பொழுது போக்கிற்காக என்று சொல்பவர்கள் படு பிற்போக்கு வாதிகள். கலை மக்களுக்காகவும் சுரண்டுகின்ற வர்க்கத் திற்கு எதிராகவும் அமைய வேண்டும்.

கவிஞர் அம்பி: குறித்த அரசியல் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு நடிகப்படும் நாடகங்களை மக்கள் ஏற்றுக்கொள் ளவில்லை. கலைஞனுக்கும் மக்களுக்கும்முள்ள 'பொதுவான ஒருமைப்பாடு' அதனாற்றான் தோன்றவில்லை. 'லைட் ஒவ் வெயின்ஸ்' நாடகங்களையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

நீர்வை பொன்னையன்:- மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்காமல் நாட கம்போடுவதில் பிரயோசனமில்லை. வங்கக் கவிஞர் 'உத்பால் தத்' தின் நாடகத்தைத் தடை செய்யமுடியாத இந்திய அரசாங்கம் அவரைக் கைது செய் தது. ஆனாலும் மக்கள் கிராமங்கள்தோறும் அவரது நாட கத்தை அரங்கேற்றினார்கள். ஆகவே சமுதாயப் பிரச்சனை களைக் காட்டும் நாடகங்களை மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள் என்பது தவறான கருத்து.

தங்கராசா:- ஈழத்தில் நாடகங்களைவிட நாடக மன்றங்கள் தான் வளர்ந்துவிட்டன. கூத்தாடிகள், நாடோ டிகள், எங்கள் குழு என்று இன்னும் எத்தனையோ குழுக் கள் இயங்கி வருகின்றன. இக் குழுக்கள் முதலில் ஒன்று சேரவேண்டும். தரமான நாடகங்களைத் தயாரிக்க முன் வரவேண்டும். தாம் தாம் எழுதிய நாடகங்களை மேடை யேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக ஆளுக்கொரு குழுக்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை.

சிவத்தம்பி:- நாடகம் வளரவில்லை? வளர்கிறது என்று பலதரப் பட்ட கருத்துவேறுபாடுகள் இன்னும் நிலவுகின் றன. நாம் ஏன் நாடகம் போடுகின்றோம்? நாடகம் வளர வேண்டும் என்பதற்காகவா? அல்லது நாடகம் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவா? இங்கு நாடகம் வளர்க்க வேண்டும் என்று என்ன கட்டாயமா? அல்லது மிஷனரியா? சமுதாயத்திற்கு இன்று எத்தகைய நாடகங்கள் தேவை; நாம் எவ்வளவு தூரம் அத்தகைய நாடகங்களைப் போடுகிறோம்? தமிழகத்தில் (கொள்கை சரியோ தவறோ) தி. மு. க.

வினர் நாடகம் போட்டு இன்று நாட்டை ஆழ்கிறது மாதிரி இங்கும் எம்மால் மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்றுதான் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் கருத்து வேறுபாடுகளை நாம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் பிரயோ சனமில்லை. ஏதோ எனது கருத்துக்களைச் சொன்னேன். திரும்பிவந்திருக்கும் எனக்கு இது ஒரு அரங்கேற்றம்.

கைலாசபதி:- நண்பர் சிவத்தம்பி மங்களம்பாடி முடித்தபிறகும் நான் சொல்லவருவது என்னவென்றால் எமது நாடகங்களின் இன்றைய தேவை என்ன என்பதைச் சரி யாகப் புரிந்து அதற்குத் தகுந்தமாதிரி நாம் செயற்பட வேண்டும். இன்றைய கலந்துரையாடல் நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள சிலரையாவது சிந்திக்கவைக்கும். ஏனைய கருத்தரங்குகளில் கவனிக்கப்படாத பல புதிய விஷயங்கள் இங்கு கவனிக்கப்பட்டுள்ளன. சில புதிய கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டன. விளக்கமான பதில்களுக்கு நேரம் போத வில்லை. இது போன்ற பல கருத்தரங்குகளை 'கூத்தாடிகள்' மேலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சுந்தரலிங்கம்:- திரு. கைலாசபதியின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு கூட்டத்தை முடிக்கிறேன்.

மேற்படி நாடகம் பற்றிய கலந்துரையாடல் மிகவும் பயன் தரத்தக்க ஒன்றாக அமைந்தது. நாடகத்துறையில் நேரடி அனு பவம் மிக்க கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், விமர்சகர்களும் கலந்துகொண்டு பலவிதத்திலும் இதனைச் சிறப்பித்தனர். ஈழத்து நாடக வளர்ச்சிக்கு நல்லதோர் கலந்துரையாடலை ஏற்பாடு செய்த கூத்தாடிகளுக்கும் செயலாளர் இ. சிவானந்தனுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

மல்லிகை ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவா

எழுதிய

சாலையின் திருப்பம்

சிறுகதைத் தொகுதி

படித்துப்பாருங்கள்

என்ன கரைச்சல்.....?
இரவு பகலாகக்
கண்மூட ஏலாக் கவலையிலே வீழ்கின்றேன்!

பிள்ளைகளைத் தூங்கவைத்து.
பெண்டிலையும் சாயவிட்டு
கள்ளன்போல் பார்த்துக் கவனம் எடுக்கின்றேன்'

என்ன கரைச்சல்.....?
எறும்பு கடித்துள்ள
புண்ணில் புனியைப் பிழியத் தயார் ஆனால்.....
கண்மூடிச் சற்றுக் கவலை மறக்கையிலே
காதைக் குடையும்கதைகள் நுழைகின்ற
வேதனையை என்னால் விரும்ப முடியவில்லை!

என்ன கரைச்சல்.....?
எனது கடன்காரர்
பின்னாலே நின்று பிடரி நசித்தாலும்
என்றோ பொறுக்க இயலும்! இரக்கியம்
சொன்னாலும் ஓர்பெரிய குரூ வளியெழும்பு,
நூற்றுக் கிருநூற்றி நாற்பதுரு பாய்வீதம்
மாற்றம் உரைக்காமல் மாதம் இருபதிலே
வட்டியினைக் கூட்டி வழங்கினால் அத்தொல்லை
கட்டாயம் தீர்ந்து கரைச்சல் மறைந்துவிடும்!

என்ன கரைச்சல்.....?
இது ஓய்ந்த பாடில்லே!
சோறில்லை; உண்டேல் கவையாய்க் கறியில்லை;
நாறும் உடலை நனைக்கக் கிணறில்லை
என்ற கவலை இடையிடையே தொடர்டாலும்
நித்திரையேற் பட்டால் நினைவில் தொடர்டில்லை!
என்ன கரைச்சல்
இழவு நுளம்புகளால்?

வாகைப்பூ, மட்டை,
மரத்தூள் வறைச்சாணம்
போகும் இடத்தில்
பொறுக்கும் தொழிலொன்று
'ஓவரரைம்' இன்றி உழைப்பாய்ப் புரிகின்றேன்!

கூட்டில் அடைத்த குரங்குவால் நுனியில்
மூட்டி விசரை முடுக்கி வளர்ப்பதுபோல்.....
பாட்டமாய் வந்தெனது காதில் படிக்கிறது!
சேட்டை பெரிது! சிறிய நுளம்பென்றால்
மூட்டையிலும் மோசம்; முதலை இழத்தற்கு
எத்தனை நாள் ஏலும்? எடுஓர் புகைச்சட்டி
வைத்துத் தீ மூட்டு மகன்.

மதுள் மதுவல் மதுகுதுகள்

சி, பி. சத்தியநாதன்

- மல்லிகை அட்டையை அலங்கரிப்பவர் கிழக்கு
மாகாணத் தந்த கவிதைச் செல்வன் கவிஞர்
நீலாவணன் அவர்கள்.
- 'பாடும் மீன்' என்ற மாத இதழின் ஆசிரியராகத்
திகழ்ந்த இவர், பல காலமாகவே கவிதை பல
இயற்றி வருபவர்.
- கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களை ஒருங்கிணைத்து
சங்கம் வளர்க்கப் பாடுபட்டு உழைத்து வெற்றியும்
பெற்று வருகின்றார்.
- ஆழ்ந்த மனிதாபிமானம் மிக்க, தேசியத் தாகம்
கொண்ட, முற்போக்கான உள்ளடக்கமும் உயிர்த்
துடிப்பான உருவ அமைப்பும் ஊடுபாவிய பல அருங்
கவிதைகளை ஆக்கித்தரும் கவிஞர் நீலாவணன்
உருவத்தை அட்டையில் போடுவதில் மல்லிகை
பெருமிதம் கொள்கின்றது.

- ஆசிரியர்

நீலாவணன் என்ற பெயரில் கவிதை எழுதுபவரைப்
பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். பிரபல பத்திரிகைகளில்
பிரசுரமாகும் அவரின் கவிதைகளைப் படித்து வந்த
எனக்கு அவரைக் காணவேண்டுமென்ற
எண்ணம் ஏற்பட்டது.

எழுத்துப் பிரமாக்கள் எப் படி வாழ்வார்கள்- அவர்கள் எப்படிப் புகழ் அடைகிறார்கள்- சாதாரண பொதுமக்கள் என்னுடைய போல் எழுத்தினால் பெறும் ஊதியம் என்பன பற்றி யெல்லாம் அப்போது என் சிந்தனை செல்லும்.

1961-ம் ஆண்டு கல்முனை வெஸ்லி உயர்தர பாடசாலையில் எஸ். எஸ். எஸ். வி. வகுப்பில் பயில் கின்றபொழுது இலக்கியதாகம் கொண்ட என் பள்ளித் தோழர் கள் இருவருக்கும் எனக்கும் பத்திரிகையொன்றை நடாத்த வேண்டுமென்ற ஆசை பிறந்தது. அதற்கு ஆலோசனைகள் பெற கவிஞர் நீலாவணன் நாடுவது என்பது எங்கள் தீர்மானம்.

கல்முனைக்கு மூன்று மைல் களுக்கப்பால் வாழும் ஈழத்துக் கவிஞர்களில் பிரபலம்பெற்ற ஒருவரான திரு. நீலாவணன் சந்திக்க நாங்கள் புறப்பட்டோம். நண்பர் ஒருவருக்கு கவிஞரைப் பற்றியும் அவருடைய உறவினர் களையும் தெரியும். ஆனால் எனக்கோ நண்பர் நுஃமா னுக்கோ அவற்றைப்பற்றி ஒன் றுமே தெரியாது.

மெலிந்த உடல் - சிரித்த முகம் - ஆதரவான வார்த்தை கள். இவர்தானா கவிஞர் நீலா வணன்?

அன்புக் கலந்த வரவேற்பும் வய்திற் குறைந்தவர்களே என்று பெருமைபாராட்டாத சம்பாஷ

னையும் இவரின் உயர்ந்த-திறந்த உள்ளத்தை முதற் சந்திப்பிலே எடுத்துக் காட்டின.

எங்கள் நோக்கத்தைக் கூறி னோம். ஒத்துழைப்புநல்குவதாக உறுதி தந்தார். அதற்கிடையில் அவர் அப்பொழுது எழுதிய சில கவிதைகள் பற்றிக் கேட்டோம். ஈழத்து இலக்கிய உலகம் - சிறு கதை - விமர்சனம் பற்றியெல் லாம் பேசினார். அது எங்களுக்குப் பெருவிருந்தாகவிருந்தது.

பத்திரிகை சம்பந்தமாக அடிக்கடி கவிஞரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. இறு தியில் பத்திரிகை நடத்த முடி யாது போய்விட்டது. ஆனால் கவிஞரைச் சந்திக்கும் பழக் கமோ நிற்கவில்லை.

திரு. நீலாவணன் ஓயாமல் இலக்கியம் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பார். இவர் கவி ஞராகவிருந்த போதிலும் சிறு கதை, நாடகம், நாவல், கட்டுரை போன்ற இலக்கிய வடி வங்கள் பற்றிய நிரம்பிய அறி வுடையவர். நல்ல வாசகர். ஓய்வு நேரங்களில் நாவலோ சிறுகதையோ படித்துக்கொண் டிருப்பார். தான் படித்தவை களை மற்றவர்களிடமும் சொல்லி விமர்சிக்கும் பழக்கம் இவரிடம் உண்டு.

ஆரம்ப காலத்தில் காதல் கவிதைகளை எழுதி வாசகர்க ளுக்குத் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்ட திரு. நீலா வணன் தத்துவம் செறிந்த கவி

தைகளை எழுதி வருகின்றார், சுதந்திரன் மூலமாக அறிமுக மான இவர் கடந்த 20 ஆண்டு களாக பிரபல பத்திரிகைகளி லும், இலக்கிய இதழ்களிலும் தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளிலும் நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களையும், பழம் பெரும் இலக்கியங்களையும் படித்துள்ள திரு. நீலாவண னுக்கு தன் கவிதைகளெல்லாம் மனப்பாடம். ரசித்துப் படிப்ப வைகளும் மனதில் பதிந்துவிடும் ஒரு நல்ல கவிஞனுக்கு தான் எழுதும் கவிதைகள் பாடமாக விருக்க வேண்டும் என்பது இவர் வாதம். 'பாரதிதாசனை ஆரம்ப காலத்தில் விழுந்து விழுந்து படித்திருக்கின்றேன்.' என்று சொல்வார். பத்திரிகையாசிரி யர்கள் கவிஞர்களின் சிருஷ்டி களுக்குக் கத்திக்கோல் பாவிப் பதை வெறுக்கும் இவர் பத்திரி காசிரியர்கள் கவிதையின் அளவு குறித்துக் கவிஞர்களுக்குப் போடும் கட்டுப்பாட்டைக் கண்டிக்கிறார். 'ப்ரேம்' போடும் வேலை கவிஞர்களுக்கு வேண்டாம் என்று அடிக்கடி சொல்வார். கவிஞர்களுக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை சந்தர்ப்பம் வரும்போதெல்லாம் வலியுறுத்துவார்.

கவியரங்குகளில் இவர் கவிதை சொல்லும்பாணி அலா தியானது. இவரது கவியரங்கக் கவிதைகள் சபையோர் கவ

னத்தை ஈர்க்கும் சக்தியுடையன! எல்லாக் கவியரங்குகளிலும் இவர் வெற்றிவாகை குடி விடுகிறார்.

சமீபகாலத்தில் வெளிவந்த இவரது 'பாவம் வாத்தியார்' என்ற கவிதை மிக ஆழமான கவிதை - அழகான கவிதை என்று ஈழத்தில் பிரபல கவிஞர் களும் பேசிக் கொள்கின்றார்கள்.

இலக்கிய தாகமுள்ள இளைஞர்களுக்கு ஊக்கமளித்து, அவர்களையும் எழுத்துலகில் பிரவேசிக்கச் செய்வது இவரில் காணப்படும் சிறந்த குணங் களில் ஒன்று. இளைஞர்கள் எழுதி வரும் சிருஷ்டிகளைப் பொறுமை யுடனிருந்து படித்து அதன்குறை நிறைகளைக் கூறி குறைகள் எவ் வாறு தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆலோசனைகள் கூறு வார். நான் எழுதிய சிறுகதை களைப் பொறுமையாக வாசித்து விமர்சிப்பார். அதன் பின்னரே அவை பிரசுரத்துக்கு அனுப்பப் படும்.

அண்மைக்காலத்தில் பிரப லம் பெற்ற கவிஞர்களான எம். ஏ. நுஃமான், மருதூர்க் கனி போன்றவர்கள் இவர் அளித்த உற்சாகத்தால் எழுத ஆரம்பித்தவர்கள்.

இவர் இளம் எழுத்தாளர் களை ஊக்குவித்தமையினால்தான் கல்முனைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இவர் தலைமையில் நிறுவப்பட்டது. மேற்படி சங்கம் இவர் தலைமையின் கீழ் இலங்கை யர் கோன் நினைவுதினச் சிறு

கதைப் போட்டி, கலைவிழா, இலக்கிய விமர்சனக் கருத்தரங்குகள் என்பவற்றை நடாத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுல் மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியில் ஒரு இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

நாடகப் பிரியரான இவர் 'மழைக்கை' என்று தனது கவிதை நாடகத்தைத் தயாரித்து கல்முனை நகரமண்டபத்தில் அரங்கேற்றினார். இந்த நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரமான குந்திதேவியாக நடித்தார் இது கிழக்கிழங்கையின் முதல் கவிதை நாடகமெனவும், இது மொத்தத்தில் வெற்றி எனவும், நீலாவணனின் நடிப்பு உச்சமாகவிருந்ததெனவும் சூழ்த்து தினசரியொன்று விமர்சனம் எழுதியது. 'சிலம்பு' என்ற இவரது கவிதை நாடகமும் இவரால் தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது.

பத்திரிகை நடாத்தவேண்டுமென்பது இவருடைய நெடுநாளைய ஆசை. அதுபற்றி எந்நேரமும் பேசிக்கொண்டிருப்பார். 1967-ல் சில இலக்கிய நண்பர்களின் ஒத்துழைப்போடு இலக்கியப்பத்திரிகையென்றைப் பிரசுரித்தார். நீலாவணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'பாடும் மீன்' இரண்டாவது இதழோடு ஊமையாகி

விட்டது. நின்றபோன இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் தலைவிதி தான் 'பாடும் மீன்' க்கும்.

22-வது வயதி அழகேஸ்வரி என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண்ட இவருக்கு ஐந்து குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். கணவனும் மனைவியும் ஆசிரியர்கள். தன் பிறந்த ஊரான பெரியநீலாவணையில் கொண்டபற்று இவரை நீலாவணனாக்கியது. இவரது இயற்பெயர் கே. சின்னத்துரை.

ஓய்வு நேரங்களில் தோட்ட வேலை செய்வார். பின்னேரங்களில் இவரை வீட்டுத் தோட்டத்தில் காணலாம்.

நண்பர்களோடு மனம் திறந்து பழகும் நீலாவணன் குறை நிறைகளை அவர்கள் முன்னிலையிலேயே சொல்லிவிடுவார். இவரிடத்தேயுள்ள உணர்ச்சி வசப்படும் சுபாவம் - முன்கோபம் - சரியென்று நினைப்பதைத் துணிகரமாகச் சொல்லும் பண்பு போன்றவற்றுல் சிலருக்கு நல்ல நண்பராகவும் இன்னும் சிலருக்குப் பிடிக்காத மனிதனாகவும் இருக்கிறார்.

இலக்கிய உலகம் இவரின் கவிதைத் தொகுதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது விரைவில் வெளிவரவேண்டுமென்பது எமது பிரார்த்தனை.

சிங்களக் கிராமியக் கதை 5

தங்க மரமும் வெள்ளி மலரும்

ஒரு நாட்டிலே ஒரு அரசன் இருந்தான். ஒருநாளிரவு அரசன் தூங்கும்போது கனவில் ஒரு தங்க மரம் முளைத்து, அதில் வெள்ளிமலர் மலர்ந்து அதன்மேல் ஒரு வெள்ளிச்சேவல் நின்று கூவுவதைக் கண்டான்.

அரசன் காலையிலே எழுந்து தனது மூன்று குமாரர்களிலும் மூத்தவனை அழைத்து 'மகனே' நான் நேற்றிரவு ஒரு கனவு கண்டேன். அதன் பொருளை விளக்க முடியுமா?' என்று கேட்டான். 'தந்தையே என்ன கனவு கண்டீர்கள்?' என்று இளவரசன் கேட்டான்.

அரசன் இரண்டாவதுமகனை அழைத்து அந்தக் கனவைக்கூறி விளக்கம் கேட்டான். அவனாலும் அதற்கு சரியான விளக்கம் தரமுடியவில்லை.

இறுதியில் அரசன் மூன்றாவது மகனை அழைத்து அவனையும் கேட்டான்.

கனவைக் கேட்ட இளைய மகன், 'கனவின் பொருளைக் கூற என்னால் இயலும். ஆனால் அதற்குமுன் அதன் கருத்தைக் தேடிக்கொண்டு நீண்ட பிரயாணம் செய்யவேண்டும்'

வெள்ளிச் சேவலும்

'தங்க மரமொன்றில் வெள்ளிமலரொன்று பூத்திருக்க, அதன்மேல் வெள்ளிச் சேவல் நின்று கூவிற்து'

'தந்தையே என்னால் இதை விளக்க முடியாது. ஒருவேளை என் தம்பிமாருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்'

இளவரசர்கள் மூவரும் மூன்று வருடகாலம் பிரயாணம் செய்வதற்கான அனுமதி அரசனால் வழங்கப்பட்டது. ஒரு பொட்டலம் சோற்றை எடுத்துக்கொண்டு பிரயாணத்தை அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். சிறிது தூரம் சென்றதும் மூன்று வழிகள் தென்பட்டன. மரம்

தமிழில்: ஈ. ஆர். திருச்செல்வம்

ஒன்றின் கீழ்வைத்து உணவை அருந்தியபிறகு, ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு பாதையால் போவதாகத் தீர்மானித்தார்கள்.

இளைய இளவரசன் நீண்ட தூரம் அலைந்த பிறகு ஒரு கிழ விதவையின் வீட்டை அடைந்தான். வேறொரு நாட்டிலிருந்து வந்த இளவரசனைக் கண்டதும் அக்கிழவி 'ஐயோ மகனே, இந்த நாட்டிற்கு ஏன் வந்தாய்? சமையல் செய்ய எங்களுக்கு ஒரு விறகு துண்டுகூடக் கிடைப்ப தில்லையே' என்று கூறினாள்.

'அது எதற்கு; காட்டில் விறகில்லையா?' என்று இளவரசன் கேட்டான்.

'இந்தக் காட்டில் ஒரு அரக்கன் இருக்கிறான். காட்டுக்கு விறகுவெட்டப் போகும் நகர வாசிகளைப் பிடித்துத் தின்று விடுகிறான். இப்பொழுது நகரத்தில் மிகச் சிலர்தான் உயிர்தப்பியிருக்கிறார்கள்'

'மனிதனைத் தின்னும் அந்த அரக்கன் எவ்வாறு மக்களைப் பிடிக்கிறான்' என்று இளவரசன் கேட்டான்.

'காட்டுக்குப்போய் விறகு வெட்டும்போது, ஹூ என்று பலமாகச் சத்தமிட்டுக்கொண்டு ஓடிவந்து அவர்கள்மீது பாய்ந்து பிடித்துச் சாப்பிடுகிறான்'

இளவரசன் மௌனமாகத் தன் வாளை எடுத்துக்கொண்டு காட்டுக்குப் போனான். அங்கு

அவன் ஒரு மரக்கட்டையை வெட்டத் தொடங்கினான். அரக்கன் ஹூ என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டு இளவரசனை நோக்கி ஓடி வந்தான். இளவரசன் பேயின்முன் பாய்ந்து வாளால் வெட்டித் துண்டாக்கி விட்டு விறகு கட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு கிழ விதவையின் வீட்டுக்குப் போனான்.

அப்பொழுது இளவரசனிடம் கிழவி, 'மகனே அரக்கன் வரவில்லையா?' என்றாள்.

'பேய் ஹூ என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டு வந்தது; நான் அதை என் வாளால் வெட்டித் துண்டாக்கினேன்'

அவன் கொண்டு வந்த விறகை எரித்துச் சோறுக்கி இளவரசனுக்கு உண்ணக்கொடுத்தான்.

அடுத்தநாள் காலை, அந்த நாட்டரசன் அரக்கனைக் கொல்ல நினைத்து காட்டில் விறகுவெட்டச் சென்றான். ஆனால், அரசன் எதிர்பார்த்ததுபோல் அரக்கன் வரவில்லை. ஆகவே, அரசன் காட்டைச்சுற்றிப் பார்த்த போது, மாண்கிடந்த அரக்கனைக் கண்டான். அரசன் அரண்மனைக்குத் திரும்பினான். பின்பு பறையறைந்து அரக்கனைக் கொன்ற வீராதி வீரனைக் கண்டு பிடிக்கும்படி மன்னன் உத்தரவு பிறப்பித்தான்.

இதனைக் கேள்வியுற்ற கிழவி இளவரசனை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

'அரக்கனை எப்படிக் கொன்றாய்?' என்று அரசன் கேட்டான்.

தான் அரக்கனைக் கொன்ற விதத்தை இளவரசன் ஒன்றும் விடாமல் விபரமாகக் கூறினான். அரசன் மகிழ்ச்சியடைந்து இளவரசனுக்கு ஒரு யானையின் நிறைக்குச் சமமான பரிசுப் பொருளும், நாட்டில் ஒரு பகுதியையும் பரிசாக அளித்தான். அந்த வெகுமதிகளை இளவரசன் கிழ விதவைக்குக் கொடுத்து விட்டு வேறொரு நாட்டிற்குச் சென்றான். அங்கேயும் ஒரு விதவையான கிழவியின் வீட்டுக்குப் போய், 'தாயே, இன்றிரவு தங்க எனக்கு இடம் தருவீர்களா?' என்றான்.

'நீ தங்க இடம் கொடுக்கத் தயார். ஆனால் நீ இரவில் தூங்குவதற்கு இங்கு ஒரு இடமில்லை நீ வெளியே தாழ்வாரத்திலும் தூங்கமுடியாது. இரவில் ஒரு ஒளி விழுகின்றது. அந்த ஒளியைக் காண்பவன் சாகிறான். அந்தப் புத்தரையிலிருந்து ஒளி வருகிறது. அதை எவராலும் நிறுத்தமுடியாதாம். அந்த ஒளிக்கு எவராவது முடிவுகட்டினால் நாட்டின் ஒரு பகுதியும், ஒரு யானைபாரம் செல்வமும் வெகுமதியளிக்கப்படும் என்று மன்னர் நாடெங்கும் அறிவித்திருக்கிறார்'

'என்னால் அந்த விசித்திர ஒளியை நிறுத்த முடியும். அரசனிடம் போய் ஒளி தென்படும் இடத்தில் மேடை யொன்று அமைத்து, அங்கு சாணம் பூசப்

பட்ட கூடையும், தண்ணீர்க்குடமும் வைக்கும்படி சொல்லவும்' என்றான்.

கிழவி இளவரசனின் வேண்டுகோளை அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தினாள். அரசன் எல்லாவற்றையும் ஆயத்தமாக வைத்தான்.

மாலை உணவை அருந்திய பிறகு இளவரசன் மேடைக்குச் சென்று காவல் காத்துநின்றான். அப்போது ஒரு ஒளி உண்டானது. இளவரசன் வெளிச்சம் வந்த பக்கமாகப் பார்த்த பொழுது நாக லோகத்துக்கு அதிபதியான நாகராஜன் மாணிக்கக் கல்லை கக்கி வைத்துவிட்டு அதன் ஒளிப்பிரவாகத்தில் இரைதேடச் சென்றது. அப்பொழுது இளவரசன் சாணம் பூசப்பட்ட கூடையால் மாணிக்கக் கல்லை மூடினான். கூடைக்கு அருகில் இருந்த தண்ணீர்க்குடம் இரவில் மனிதனைப்போல் தெரிந்தது. நாகராஜன் தண்ணீர்க் குடத்தின் மீது பாய்ந்து தீண்டியது. பாளைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த இளவரசன் முன்னால் பாய்ந்து அதைத் துண்டு துண்டாக வெட்டினான். பிறகு மாணிக்கத்தை எடுத்து பவுத் திரமாக வைத்துக் கொண்டு பச்சைப் புத்தரையில் படுத்து உறங்கினான்.

பொழுது விடிந்ததும் நடந்ததை அறிய அரசனும் பிரதானிகளும் அங்கு வந்தார்கள். செத்த நாகபாம்பை அரசன் கண்டான். ஆனால் பாம்பிற்கும்

ஒளிக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அரசனுக்குத் தெரியாது. எனவே இளவரசனைப் பார்த்து, 'ஒளிக்கு முடிவு கட்டிவிட்டாயா?' என்று கேட்டான்.

'அந்தச் செத்த நாகபாம்பு தான் அந்த ஒளியை வைத்திருந்தது' என்று இளவரசன் நாகபாம்பைக் காட்டினான்.

அரசன் அகமகிழ்ந்து தேசத்தில் ஒரு பகுதியும், யானையின் எடைக்குச் சமமான பொன்னும் பொருளும் இளவரசனுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்தான். முன்போல் அவற்றையும் கிழவிதவைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நகருக்கு நாகராஜன் வந்த பாதையால் நடக்கத் தொடங்கினான். அங்கு நாகராஜனுடைய மூன்று புதல்விகளும் இருந்தார்கள். இளவரசனைக் கண்டதும் 'நீ ஏன் இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்; எங்களுடைய தந்தை வந்தால் கொன்றுவிடுவார்கள்' என்றார்கள்.

'நாகராஜன் இனிமேல் திரும்பி நாகலோகத்திற்கு வர மாட்டான். அவனை நான் யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டேன் இதோ அவருடைய மாணிக்கம்'

நாக இளவரசிகள் மூவரும், 'எதற்காக நாகலோகத்திற்கு வந்தாய்?' என்று கேட்டார்கள்

'ஒரு கனவிற்குப் பொருள் தெரிந்து கொள்வதற்காக வந்திருக்கிறேன்'

'அந்தக் கனவு என்ன?'

'என் தந்தையாகிய அரசன் தங்கமரமொன்றினது நுனியில் வெள்ளிமலர் முளைத்து, அதன் மேல் நின்று ஒரு சேவல் கூவக் கனவு கண்டார்'

'எங்களால் பொருள்கூற முடியும். ஆனால், இவ்விடத்தில் கூறமுடியாது. பூவுலகிற்கு தங்களுடைய தந்தையிடம் போவோம்.'

இளவரசனும் மூன்று நாக கன்னிகளுடனும் புறப்பட்டான் சகோதரர்கள் பிரிந்து சென்ற இடத்துக்குப் போய், முதலாவது இளவரசன் சென்ற வழியே சென்று அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு, இரண்டாவது இளவரசனையும் அழைத்துக் கொண்டு அரசனுடைய அரண்மனைக்கு வந்தான்.

அப்பொழுது அரசன் 'கனவைப்பற்றி விளக்கம் தெரிந்து கொண்டு வந்தீர்களா?' எனக் கேட்டான்.

'ஆம் தந்தையே இந்த நாக கன்னிகள் அதற்கு அதற்கு விளக்கம் தருவார்கள்'

நாக கன்னிகளின் இளைய வன் இளைய இளவரசனை நோக்கி 'எங்கள் மூவரையும் வரிசையாய் நிறுத்தி இவ்வாளால் ஒரே முறையில் வெட்டுங்கள். அப்பொழுது தங்க மரத்தில் வெள்ளிமலரும், வெள்ளிமலரில் வெள்

ளிச் சேவலும் தோன்றும். வெள்ளிச் சேவல் மூன்று முறை கூவி முடிந்ததும் அதையும் வாளால் வெட்டி விடுங்கள்' என்றான்.

இளைய இளவரசன் மூன்று நாககன்னிகளையும் ஒரே வரிசையில் நிறுத்தி அவர்கள் தலையை ஒரே வெட்டில் வெட்டினான். தங்கமரம், வெள்ளிமலர் வெள்ளிச் சேவல் ஆகியன தோன்றின. சேவல் கூவியவுடன் சேவலின் கழுத்தை இளைய இளவரசன் வெட்டினான். உடனே மறுபடியும் நாக கன்னிகளுக்கு உயிர்வந்தது.

மூன்று நாக கன்னிகளும் அரசே இப்பொழுது கனவு விளங்கியதா' என்று கேட்டனர்

'ஆம்; அந்தக் கனவில் கண்ட தங்க மரத்தையும், வெள்ளி மலரையும், வெள்ளிச் சேவலையும் நேரில் கண்டுகொண்டேன்'

'நாங்கள்தான் தங்கமரம், வெள்ளிமலர், வெள்ளிச் சேவல்' என்று அரசனிடம் இளவரசிகள் கூறினார்கள்.

பிறகு மூன்று இளவரசர்களும் மூன்று நாககன்னிகளையும் திருமணம் செய்து கொண்டு அந்நாட்டில் இனிது வாழ்ந்தனர்;

மல்லிகை
ஆசிரியர்: டாக்டர் ஜி. ஜி. ஜி.

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

60. கிஸ்தார்யார்வீத, யாழ்ப்பாணம்

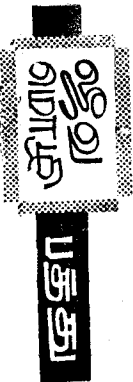
மலர்
தயாராகின்றது
மாதா மாதம் தவறாது தொடர்ந்து மல்லிகை வெளிவரும்.
தவறாது மல்லிகை இதழ்கள் கிடைக்க வேண்டுமாக இருந்தால் இன்றேசந்தாதாராகவும் உங்களது இலக்கிய நண்பர்களையும் சந்தாதாராக்குங்கள்.

கவிஞர்கள் மலர்களையும் பெண்களையும் உவ
மிப்பதில் உண்மை இருப்பதாகத்தான் படு
கிறது. சில பூக்கள் கண்ணுக்கு அழகாகவும்
மனசைக் கவரும் வண்ணம் கொண்டதாக
வும் இருக்கும். ஆனால் மணமற்றவை. இதைப்
போலவே சில பெண்களும் இருக்கிறார்கள்.
பார்க்க அழகாகவும் கவர்ச்சியாகவும் தென்
படுவார்கள். நெருங்கிப் பழகினாலோ, பண்பை
அவர்களிடம் காணவே முடியாது!

ரா கமும் தாளமும் சரிவரச் சேரும்போது இன்னிசை பிறக்கின்றது. கருத்தும் இயக்கமும் ஒன்று கலந்தால் நாட்டியம் தோன்றுகின்றது. கோடும் வண்ணமும் சரியான முறையில் இணையும்போல் ஒவியம் உதயமாகின்றது. சொல்லும் பொருளும் உருவமும் பொருந்தி இணையும்போது சிறந்த இலக்கியம் உருவாகின்றது.

பழமையை - பத்தாம் பசுவித துனமான கருத்துக்களை - அது பழமை என்பதற்காகவே கட்டிக் காக்குமாறு உங்களுக்குக் குரல் கொடுப்பவர்கள், உங்களுக்கு உங்களுடைய எதிர்கால வாழ்க்கையை மறுப்பவர்கள் ஆவர்.

உபயோகிக்காத சுருவிகள் நாளாவட்டத்தில் துருப்பிடித்து பாவனைக்கு உதவாதவைகளாகி விடுகின்றன. மக்களினது நல் வாழ்விற்கும் பயன்படாத அறிவும் ஆற்றலும் அப்படியே தான் பயனற்றுப் போகின்றன.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

நம்முடன் — நமது இலக்கியக் கருத்துக்களுடன் — ஒத்து வராதவர்களை நாம் மதிக்கத்தயாராக இருக்கிறோம். அவர்களினது மாற்றக் கருத்துக்களை இலக்கிய பூர்வமாக விவாதிக்க — பரஸ்பரம் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள எப்போழுதும் நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். ஆனால் நம்மை இலக்கியத்துறையில் — தத்துவார்த்த ரீதியில் எதிர்க்கும் வர்க்க விரோதிகளை — அவர் தம் கருத்துக்களை — எதிர்த்துச் சாடி முறியடிப்பதில் இந் தச் சமரசத்திற்கே இடமில்லை என்பதையும் மக்கள் இலக்கியங்களை நேசிப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

பாதசாரி வீதியால் நடந்து போகும்போது சிறுவனுக்கும் காரோட்டியைப் பார்த்து முறைக்கிறான். இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால் இதே பாதசாரி ஆசனத்தில் அமர்ந்து காரோட்டும்போது பாதசாரியைப் பார்த்து முறைக்கின்றான்!

* * *

*****

நமக்கு அரசியலே ஒத்துவராது எனக் கில பத்திரியப் பிரமுனர்களும், இன்னும் கில பத் திரியப் பத்திரிகைகளும் தினசரி ஓலமிடுவதிலே ஒன்றும் குறைச்சல் இருப்பதில்லை. மிக நெருங்கி நுணுக்கமாக இவர்களே அவதானித் தால் இவர்களே பெரிய அரசியல் சூதாடிகள் என்பது தெரியவரும், வோட்டுப் போடும் போது இவர்கள் தமது வாக்க சக்திகளுக்குத் தானே வோட்டுப் போடுகின்றனர்! இது அரசி யல் இல்லையா?

எல்லைகளும்

புதுய

விடுதலையும்

மு. தனையசிங்கம்

பழைய கற்பனைப் போக்குக்கும் உயர்வு நவீகத்திற்கும் இடமில்லாமல் போய்விட்டது. கற்பனைத் தோல்களைக் களைந்த கூர்மையான அறிவின் வீச்சில் கலை ஏற்பட்டதைக் காட்டும் உருவமும் எழுத்து நடையுமே இன்றைய இலக்கியங்களின் முக்கிய பண்பாக இருக்கவேண்டும். இருக்கிறது. அகிலனின் எழுத்துநடை காட்டும் கலையழகில் இன்றைய விஞ்ஞான அறிவின் சாயலைவிடப் பழைய கற்பனை வாதத்தின் சாயல்தான் அதிகமாக இருக்கிறது.

ஆனால் எழுத்து நடையை விட தனது கதைகளுக்கு அகிலன் எடுத்தாளும் சம்பவங்களும் அவற்றில் அவர் ஏற்படுத்தும் தொடர்பும் மாற்றங்களும் முடிவுந்தான் காலத்துக்குப் பொருந்தாதவையாக இருக்கின்றன. இன்றைய விஞ்ஞான அறிவு சமூக இயக்கங்களையும் தனிப்பட்டோரின் மனோவியக்கங்களையும் தான் வகுத்துக்கொண்டதன் எல்லைகளுக்குள் முன்பை விட அதிகமாக வெளிப்படுத்த

அகிலனையும் ஆரம்பகால ஜெயகாந்தனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் காலக் கட்டத்துக்குரிய தத்துவப்பார்வை கொடுக்கும் தர வித்தியாசத்தையும் பலத்தையும் இலகுவாகக் விளங்கிக்கொள்ளலாம். இருவரும் இலக்கியத் திறமையுள்ளவர்கள் தான். ஆனால் இருவருக்குமுரிய பார்வைக் கோணங்கள் அவரவர் சிருஷ்டிகளில் ஏற்றியுள்ள தரவித்தியாசங்கள் அவர்களது எழுத்து நடைமுதல் தங்கள் கதைகளுக்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் சம்பாசனைகள், திருப்பங்கள், முடிவுகள்வரை ஊடுருவி நிற்பதைக் காணலாம்.

அகிலனின் எழுத்துநடையில் இன்றைய விஞ்ஞான அறிவு ஏறிய கலைப்போக்குக் குறைவு. விஞ்ஞான அறிவு பழைய கற்பனைப் போர்வைகளைக் கிழித்து உண்மையை நிர்வாணமாகத் தரமுயல்வதாலும் கண்டுபிடிக்க முயல்வதாலும் இக்காலத்துக்குரிய எழுத்து நடையிலும்

இலட்சியம் நிறைந்த கதைகளைப் படிக்கும் போதோ அல்லது சினிமாவைப் பார்க்கும் போதோ, நாம் மனமுருகி அந்த உயர்ந்த இலக்கிய உலகில் ஒன்றி உலவுகின்றோம். கதைகளிலும் நாடகங்களிலும் வரும் மகத்தான தியாகங்கள் மனிதர்களுக்கு மதிக்கப்படத்தக்கவையாகவும் போற்றப்படத் தக்கவையாகவுமே தென்படும். இதே மனிதர்கள் புழுதி மண்டிய யதார்த்த உலகில் உயர்ந்த தியாகத்திற்கும் மனிதப்பண்பிற்கும் மகத்தான சாதனைக்கும் எத்தனை மதிப்புக் கொடுக்கின்றனர் என்பதை அனுபவித்தவர்களே உணர்வார்!

வார்த்தைகளின் மோகத்தினால் கருத்த மறந்து சொற்சிலம்பமாமும் சொல் வீக்க மென்னும் நவீன இலக்கியத் தொற்றினோம் நமது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இன்று தொற்றிப் பரவி வருகின்றது.

மனித ஜீவன்களின் அன்பும் பாசமும் கொள்ளவைப்பது மனிதப் பண்பு. மனிதர் களையே புரிய வைப்பது மனிதர்களைப்பற்றி மனிதர்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியம்.

ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடம் புதிய போக்கையும் தனித்துவத்தையும் நான் காண்கின்றேன். தமிழக எழுத்தாளர் களிடமிருமில்லாத தனித்துவப் போக்கைக் காண்கின்றேன் ஈழத்தவர்.

செக் நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர் - ஜோன் மிலிங்ஸ்கி

உதவியிருக்கிறது: (மனத்தள எல்லைகளுக்குள்) ஆனால் அகிலனோ தனது கதைநிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவுசெய்வதிலும் அவற்றைக் கொண்டு கதையை உருவாக்குவதிலும் அந்தளவுக்காவது அந்த விஞ்ஞான அறிவை உணர்ந்த வராகவோ அதைப் பயன்படுத்துபவராகவோ இல்லை. தனிப்பட்ட ஓர் பெருந் தத்துவத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். தான்வாழும் காலக்கட்டத்தில் மனித அறிவு எடுத்துள்ள கூர்மையையாவது தனது கலைத் திறமைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டாமா? ஈ. எம். போஸ்டர், ஹென்றி ஜேம்ஸ் ஆகியோரோடு ஒப்பிடும்போது அகிலனின் குறைகள் பளிச்செனத் தெரியவரும். அவர்களும் திட்டவட்டமான தத்துவத்துக்கேற்ப எழுதவில்லைத்தான். ஆனால் தங்களின் பார்வைக் கோணத்தைக் காலத்தின் அறிவு வளர்ச்சிகாட்டும் கூர்மையைக்கொண்டு விசாலமாக்கி அதன்மூலம் தங்களின் கலைத்திறமையையும் கூர்மையாக்கிக் கொண்டார்கள் அவர்கள். அதனால் அந்த அறிவின் கூர்மை ஏறிய கலையே அவர்களது எழுத்து நடையிலும் கதைச் சம்பவங்களிலும் காணப்படுகின்றது. பழைய கற்பனாவாதத்தினதும் அறிவு வளராத கனவுப் போக்கினதும் சாயல் அவர்களிடம் இல்லை.

அத்துடன் ஓர் முதலாளித்துவ சமூகத்தில் திட்டவட்டமான பார்வைக்கோணம் ஒன்று இல்லாது எழுதும்போது சமூகத்தின் சாதாரண சம்பிரதாயங்களால் விழுங்கப்படும் ஆபத்தும் ஏற்படுகிறது. அகிலனுக்கு ஓர் தத்துவப்பார்வைகிடையாது ஆனால் 'நல்லதாக' எழுதவேண்டும் என்பதுதான் அவரது நோக்கமாகவும் இருக்கின்றது. ஆனால் 'நல்லது' என்ற அளவு கோலை எந்தநியாயங்களில் அவர் நிறுவமுயல்கிறார்? அப்படிக்கேட்கும்போது தான் திட்டவட்டமான ஓர் பார்வைக்கோணம் இல்லாதபோது 'நல்லது' என்பதும் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துப் பார்க்கமுடியாத நேரத்துக் கேற்றவாறு மாற்றமடையும் சாதாரண மக்களின் அபிப்பிராயப் போக்காக மாறுவதை உணரலாம். சாதாரண மக்கள் அப்படித்தான் நேரத்துக் கேற்றவாறு நெகிழ்த்தி 'நல்லது' 'கெட்டது' என்பதைப் பார்க்கின்றனர். ஓர் பெருந் தத்துவத்துக் கிணங்க இயக்கப்படும் இன்றைய பொதுவுடமைச் சமூகங்களிலும் சமய தத்துவங்களுக்கிணங்க இயங்கிய பழைய சமூகங்களிலும் 'நல்லது' 'கெட்டது' என்பதற்குரிய நியாய வரம்புகள் இலகுவாக எல்லாருக்கும் தெரியக்கூடியதாக இருந்தன. ஆனால் கருத்துக் சுதந்திரத்துக்கு விட்டுக் கொடுப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு ஆணைகளுக்கே அதிகமாக விட்டுக் கொடுக்கும் இன்றைய முதலாளித்துவ சமூகத்தில் நல்லது - கெட்டது என்ற பாகுபாடு காலத்துக்கேற்ற அறிவுவீச்சைக் காட்டாமல் ஆசைகளினதும் கனவுகளினதும் சாயலையே அதிகமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. அகிலனது எழுத்துக்களிலும் சமூகத்

துக்குரிய அதே வகையான ஆசைகளின் சாயலே அதிகமாகத் தெரிகிறது. காலத்துக்குரிய விஞ்ஞான அறிவு வீச்சம் அது எடுக்கக்கூடிய கலைத்தோற்றமும், சீரான பார்வையிலலாத காரணத்தால், சமுதாயத்தின் கனவுத் தேட்டத்துக்காகப் பலியிடப்படும் போக்கு (அத்தகைய சமூகத்தில் பழைய சமயமரபை ரூபகப்படுத்தும் தரமான சிருஷ்டிகள்கூட - அம்மா வந்தாள்: தி. ஜானகிராமன்- வாசகனின் மனதை மிகவும் கவர்ந்தாலும் புதிய சமூகத்துக்கு முன்னால் பழையதின் இயலாமையை ரூபகப்படுத்துவதாகவும் பாரதியின் புதுப்பித்த போர்க்கோலம் வந்தாலொழிய மற்றும்படிக்குச் சரிவராது என்ற உண்மைமை வலியுறுத்துவதாகுமே இருக்கும்.)

இவற்றை யெல்லாம் கவனிக்கும்போதுதான் அகிலனது தோல்வியை அறிவுரீதியாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அகிலனது கதைகள் வாசகனது மேல் மனத் தளங்களையும் அவற்றின் கற்பனைகளையும் ஆசைகளையும் கனவுகளையும் தாண்டிச் சென்று கீழேயிருந்துவரும் நிரந்தரப் பரவசத்தை எழுப்பக்கூடிய கலை யூருருவலைக் காட்ட முடியாதவையாக இருக்கின்றன. அகிலனது கதைகளைப் படிக்கும் வாசகனிடம் ஏற்படும் 'மன இழப்பு' என்பதுதனது 'கண்டுபிடிப்பாக' அடியிலிருந்து வரும் நிரந்தரப் பரவசத்தை எழுப்பாமல் மேல் மனது கற்பிக்கும் கனவுகளையே எழுப்புகிறது. கனவுகளை வளர்ப்பவை உண்மையான கலைச்சிரு

ஷ்டிகளாக இருக்கமுடியாது.

ஜெயகாந்தனின் ஆரம்ப காலக் கதைகளில் இன்றைய விஞ்ஞான அறிவின் கூர்மை ஏறிய எழுத்துநடையும் கதையமைப்பும் தெரிகின்றன. அவற்றோடு அந்த அறிவின் கூர்மை சமூக இயக்கத்தை எவ்வாறு விளக்குகிறதோ அந்த விளக்கத்தையே அடிப்படையாக வைத்து சமூகத்தை வளர்ப்பதற்காக எடுக்கப்படும் முயற்சியும் அந்த முயற்சிக்குரிய திசையுங்கூடக் காட்டப்படுகின்றன. அத்தகைய காலத்துக்கேற்ற பார்வை விரிவைக் கலைத் திறமையானது தன்னில் ஏற்றிக் கொள்ளும் போது நிரந்தரக் கலைச்சிருஷ்டிகள் உருவாகின்றன. அகிலனின் கலைத்திறமை எழுப்பிய கனவுகளைப்போல் அவை தற்காலிகமான ஏமாற்றுவேலைகளல்ல. அவை வாசகனின் 'மன இழப்பு' மூலம் தன்னையும் சமூகத்தையும் பற்றிய. 'கண்டுபிடிப்பை'க் கொண்டுவருகின்றன. அந்தக் 'கண்டுபிடிப்பு' ஜெயகாந்தனின் கதைகளில் அடித்தளப் பரவசம் வரை செல்லாவிட்டாலுங்கூட, மேல்மன எல்லைகளுக்குள்ளாவது ஓர் தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது. சமூகத்தை அந்தத் தெளிவோடு பார்க்கத் தூண்டுகிறது.

புதுமைப் பித்தனின் கதைகளில் இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தின் அறிவுக்கூர்மை ஏறிய எழுத்துநடை இருக்கிறது. அந்த அறிவுக் கூர்மையோடு சமூகத்தை அவதானிக்கும் போக்கும் அதற்கேற்பவே கதைகளைச் சோடிக்கும் திறமையும் காணப்

படுகின்றன, அந்த வகையில் அகிலன் புதுமைப்பித்தனிடம் 'பிச்சை' வாங்கவேண்டும். ஆனால் புதுமைப்பித்தனின் கதைகளில், ஜெயகாந்தனின் ஆரம்பகாலக்கதைகளில் காணப்பட்டதுபோல், அறிவுக் கூர்மை சமூகத்தைப்பற்றித் தந்த விளக்கத்தை அடிப்படையாகவைத்து சமூகத்தை எவ்வாறு வளர்க்கலாம், வளர்க்கவேண்டும் என்ற திசைகாட்டும் போக்கோ தத்துவ ஆமோதிப்போ காணப்படுவதில்லை. இருப்பினும் தான் வாழ்ந்த விஞ்ஞான யுகம் கொடுத்த அறிவுக் கூர்மையில் அவர் ஏற்றிய கவிதை கலந்த கலைத்திறமை அவருக்கேயுரிய தனித் தன்மையைக் கதைகளில் காட்டுகின்றன. அத்துடன் ஜெயகாந்தன் எடுத்த தத்துவத்திசையின் ஆரம்பத் தேடலையும் மறுப்பையும் (ஒத்தோட மறுத்தல்) புதுமைப்பித்தனின் கதைகளில் காணலாம் ஆனால் அதற்காக புதுமைப்பித்தனிடம் இருந்ததைவிட அதிகமான ஆழத்தையும் அகலத்தையும் காட்டும் பார்வை விசாலத்தை தனது கலைத்திறமைக்குரிய வாகனமாக ஆக்கிக்கொண்ட ஜெயகாந்தன் வாசகனின் மனதில் அதிக தெளிவையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகிறார் என்பதை நாம் மறுக்கத் தேவையில்லை. இருவரையும் முதலில் அவரவர் வகுத்துக் கொண்ட எல்லைக்குள் நின்று அவதானிக்கவேண்டும். அதற்குப் பின்பே இருவரது பொதுப் பாதிப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

மௌனியின் கதைகளில் காணப்படும் எழுத்துநடை விஞ்ஞான அறிவுக்கு முரணானதல்ல. அகிலனின் எழுத்து நடையில் காணப்படும் மெல்லிய கற்பனைக் கனவுச் சாயல் மௌனியின் எழுத்துநடையில் தெரிவதில்லை. சாண்டிலியன் தனக்கேயுரியதாக வகுத்துக்கொண்ட தடித்த கனவுநடை, தி. மு. க. எழுத்தாளர்களின் முழுப்போவியான அடுக்குவசனக் கற்பனைநடை ஆகியவற்றோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் வித்தியாசத்தை இன்னும் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளலாம். எனவே மௌனியின் எழுத்துநடை விஞ்ஞான அறிவுக்கு முரணானதில்லை. ஆனால் விஞ்ஞான அறிவோடு ஒத்தோட மறுத்து, விஞ்ஞானம் வகுத்துக் கொண்ட தளங்களோடு திருப்திப்படாமல் ஆழமாகப்போகும் நடைதான் மௌனியின் நடை. மௌனியின் எழுத்துநடை மனதின் அடித்தளப் பரவச நிர்வாண நிலையிலிருந்து விஞ்ஞான வாழ்க்கை யதார்த்தம் எவ்வளவு விலகிநிற்கின்றதோ அதைவிட இன்னும் விலகிச்செல்லும் கனவுநடையல்ல. விஞ்ஞான அறிவுக் கூர்மையைவிட இன்னும் ஆழமாகக் கீழே சென்று அடிமனத்தளத்தைத் தொடமுயலும் நிரத்தரப் பரவசத்தை நோக்கிய இசைபோன்ற நடையாகும். ஞானத்தின் கூரிய ஊடுருவலுமல்ல. இசையின் மெல்லிய பிடிபடாத உள்நுழைவு.

அதேபோல் மௌனியின் கதைகளும் கனவுகளல்ல. விஞ்ஞான அறிவுக் கூர்மை ஏற்றுக்கொள்ளும் மேல் மனத்தளத்தோடும் சமூக, பொருளாதாரவர்க்கையோடும் ஒத்தோட மறுத்து இன்னும் உள்ளே, அவற்றைவிட ஆழமாகப்போகும் முயற்சியே மௌனியின் கதைகள் காட்டும் செய்தியாகும் அவரது வெற்றிபெற்ற ஒருசில கதைகளில் அதைத் தெளிவாகக் காணலாம். 'காதல்' மௌனியைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் தேடல்தான். ஆழத்தை நோக்கிய தேடல். 'எவற்றின் நிழல்கள் நாம்?' என்ற தேடலே சதா திருப்பித் திருப்பித் தரப்படுகிறது. ஆனால் 'கலை கலைக்காகவே' என்றவர்களைப்போல் ஒத்தோட மறுத்த தேடலுக்கு அப்பால் அவராலும் செல்ல முடியவில்லை.

மௌனியின் கதைகளை விளக்கும் தர்மசிவராமு அந்த அருட்டுணர்வையே கலைக்குரிய கோட்பாடாகமாற்றிவிடுகிறார். அது கலை கலைக்காக என்போரின் குருட்டுத் தேடலுக்குரிய கோட்பாடாகும்.

தத்துவ விலாசத்தையும் தரிசன வீச்சையும் தேட விரும்புபவர்கள் அவற்றுக்குப் பதிலாகத் தங்களை அறியாமலேயே பிழையான மாயையில் வீழ்ந்து விடும் ஆபத்தை எஸ். பொன்னுத்துரையின் எழுத்து நடையிலும் லா. ச. ரா. வின் எழுத்து நடையிலும் காணலாம். எஸ். பொ.வின் 'சடங்கு'வின் எழுத்து நடையில் கலைத்திறமையானது காலத்துக்கேற்ற விஞ்ஞான

அறிவைத் தனது வாகனமாகிக்கொண்ட இயல்பானயதார்த்தப் பண்பு தெரிகின்றது. இந்த விஞ்ஞான யுகத்துக்குரிய இயல்பான யதார்த்தம், அதே அறிவுக்கேற்ற விதத்திலேயே சமூக இயக்கங்களை வெளிக்காட்டும் கதைப்போக்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'தி' என்ற கதையின் எழுத்துநடை கற்பனைச் சாயலை அதிகமாக ஏற்றுக் கொண்டு கலையைச்சாகடிக்கிறது உள்ளடக்கத்தின் தன்மைக்கு அது அவசியம் என்று சொல்வது தவறாகும். ஹென்றி மில்லரின் 'ட்ரொபிக் ஒவ்கன்சர்' இக்காலத்துக்குரிய யதார்த்தமான எழுத்து நடையிலே அதைவிட அதிகமான செய்தியைத் தருகிறது. தமிழ் மரபுக்கு அது பொருந்தாது என்று கூறுவதும் தமிழ் மரபை சாதாரண இன்றைய மேலோட்டமான சம்பிரதாயங்களுடன் மாறாட்டம் செய்வதாகும். லா. ச. ரா.வின் எழுத்து நடையும் அப்படியே தான் 'புத்தர'வின் முதல்பக்கங்களை, (முதல் பாகத்தின் முதல் பக்கங்களை) கடைசிப் பக்கங்களுடன் ஒப்பிட்டால் முதல் பக்கங்களின் எழுத்துநடை செயற்கையானதாக இருப்பதை உணரலாம். அவற்றில் இன்றைய விஞ்ஞான அறிவின் கூர்மை கலவரது வெறும் கற்பனைப்போக்கே அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. எஸ். பொ.வின் 'லீ' என்ற சிறுகதை (தொகுதியல்ல) இன்னொரு சிறந்த உதாரணமாகும். இவர்கள் தங்களின் சிருஷ்டிகளின் பாதிப்பை ஆழமாகவும் அகல

மாகவும் ஆக்கித்தர முயல்கிறார் ஆனால் அதற்குத்தங்களின் கலைத் திறமைக்குரிய வாகனமாக ஆழமான தத்துவ விலாசம் அல்லது தரிசனவீச்சு இருக்க வேண்டுமென்பதை மறந்து சிறு உத்திகளையும் செயற்கையான எழுத்து நடையையும் கையாள்கின்றனர் பொன்னுத்துரையின் சாதாரண கதைகள் அவரது 'வி' போன்ற கதைகளிலிட வெற்றிகரமாக அமைவது அதனால்தான். சாதாரணமாக அவருக்கிருக்கும் பார்வை, செயற்கை உத்திகளைவிட தரம் வாய்ந்தது. அந்தச் சாதாரண பார்வையையும் ஆழமாக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஓர் ஆழமான தரிசன வீச்சைப்பெற முயல் வேண்டுமே யொழிய

செயற்கை உத்திகளைக் கையாளக்கூடாது.

இவற்றைத் தெரிந்து கொண்டரல்தான் கணேசலிங்கன் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் மற்றவற்றைவிட அதிகம் இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்றவையாக இருக்கின்றன என்பதையும் அதே போல் இனி வரவிருக்கும் மாற்றத்தைக் காட்ட வேறுவகையான கலைப்பார்வையும் யதார்த்தமும் தேவைப்படுகின்றன என்பதையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

மக்கள் சமூகம் பரபரப்பு அடையும்போது அதைக்கண்டு கலங்கவேண்டாம். மௌனம்தான் பயங்கரமானது. உயிரோட்டமும்; ஆர்வமுள்ள மனிதர்களின் வேகமும்; கருத்துக்களின் மோதலும் உண்மைக்கு விழுவிறப்பு ஊட்டியுயர்மைப்படுத்தி, அதை நிலை நிறுத்தும்;

யோசிப்பதானால், நிதானமாக யோசியுங்கள். செயல்படுவதானால், உறுதியோடு செயல்படுங்கள். விட்டுக்கொடுப்பதானால், பெருந்தன்மையோடு விட்டுக்கொடுங்கள். எதிர்ப்பதானால், திடமாக எதிருங்கள்.

கொள்கைகளுக்குக்காகக் சண்டை பிடிப்பது அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதைக் காட்டிலும் எளிது.

அரைநாள் பொழுது

மு. பொன்னம்பலம்

காமினி காலையிலேயே வந்துவிட்டிருந்தான். அவன் எனது சிங்கள நண்பன். ஒரு மாதத்திற்கு நான்கு ஐந்து தடவையாவது என்னைச் சந்திக்க எனது அறைக்கு வருவான். அன்றும் அப்படித்தான் ஒரு வருகை. அவன் முகம் வெளுப்பேறியிருந்தது. கொஞ்சம் மெலிந்திருந்தான். அவனை நினைத்தாலே மெலிவுதான் நினைவுக்கு வரும். ஆனால் அன்று அந்த மெலிவில் கூடுதலான அழுத்தம். காரணம் ஒரு குதூகலமும் இல்லாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடந்தானாம். கூடவே தேவைக்கு அதிகமாக புத்தகங்களையும் வாசித்தானாம்.

வந்தவுடனேயே எனக்கு எதிரேயிருந்த ஈசியெயரில் உடம்பை வளர்த்திவிட்டு முகட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சிறிது நேர மௌனம்.

'பிறகு மச்சான்' நான்தான் மீண்டும் கதையைத் தொடக்கினேன் 'இந்த முறை கொஞ்சம் கூடுதலாகத்தான் வீட்டில் தங்கி விட்டாய், என்ன?'

அவன் சொன்னதையே தான் கேள்வியாகக் கேட்டேன், காரணத்தை அறிய.

'இங்கு வருவதற்கு காகிலை அதனால் நின்றுவிட்டேன்' அவன் பதில் சொன்னான்.

மீண்டும் மௌனம்

'உ குடிக்கப் போவோமா?' நான் மௌனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டே சிங்களத்தில் கேட்டேன்.

'தற்ஸ் ஏ குட் ஐடியா. மச்சான்' ஆங்கிலத்தில் விளையாட்டாக ஆமோதித்தான்.

இருவரும் வெளியே வெளிக் கிட்டோம்.

தெருவில் காலடி வைத்த போது, அவன் காற்சட்டைப் பைகளுக்குள் கையைப் போட்ட வண்ணம், இரண்டு குதிகளையும் உயர்த்தியவனாய் 'இஸ்' என்று நாக்கை இழுத்தான். பிறகு, என்னைப்போல ஒருவன் இருப்பானோ? என்றான் அமைதி இழந்தவனாய்.

'என்ன விஷயம்?'

‘கண்டக்டரிடம் ஐந்து ரூபாவைக் கொடுத்துவிட்டு மிச்சச் சல்லியை வாங்காமல் மறந்து போய் வந்துவிட்டேன்..... இன்றோடு இப்படி மூன்று தடவை; நான் ஒரு முட்டான்’ அவன் தன்னையே திட்டிக்கொண்டான்.

‘அப்போ என்ன செய்யலாம்?’

‘ஒருக்கால் பஸ்ராண்டுக்கு ஓடிவிட்டு வருவோம். இன்னும் அந்த பஸ் எங்கும் போயிருக்காது’

நாங்கள் பஸ் நிலையத்துக்கு வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று அவன் தன் நடையின் வேகத்தைத் தளர்த்தி, ‘மச்சான், அந்தபஸ் எங்காவது போயிருக்கும். நாங் ஓடுவதில் அர்த்தமில்லை’ என்றான்.

‘ஏன்?’

‘நான் உன்னிடம் வருவதற்கு முன், அரைமணித்தியாலமாக லைப்பிரரியில் பேப்பர் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அது இப்போதுதான் நினைவு வருகிறது..... அந்த பஸ் எங்காவது போயிருக்கும்.....’

‘எப்படியிருந்தாலும் போய் பார்ப்போமே. ஒருவேளை அந்த பஸ் இன்னும் அங்கேயே நின்று விட்டால், அதிஷ்டமல்லவா?’

அவன் தலையை அசைத்துக் கொண்டே நடந்தான்.

பஸ் நிலையத்தில் அந்தபஸ் அங்கே நிற்கவில்லை. அருகிலிருந்த அலுவலகத்தில் விசாரித்

தோம். அந்த பஸ் கொஞ்சம் முந்தியாகத்தான் நிலையத்தைக் காலி செய்திருக்கிறது. இப்போது அது இதங்கொடைக்கு போயிருக்கிறது. திரும்பிவர 12-15 ஆகும். அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நேரம் 10-20.

அங்கிருந்து திரும்பினோம்.

நிலையத்தை விட்டுவந்து நெடுந்தெருவில் விழுந்தபோது தாகம் எடுப்பதுபோல் இருந்தது.

நான் டிக்கடை ஒன்றுக்குள் நுழைந்தேன். அந்தக்கடை எங்களுக்குப் பழக்கமானதுதான். காமினி டிக்கடையின் படிகளில் ஏறியபடி, காற்சட்டைப் பைகளுக்குள் கையைவிட்டுத் துழாவிப்படி ‘என்னிடம் ஒற்றைச் சதம் கூட இல்லை’ என்றான்.

நான் பதிலளிக்காமலே உள்ளே போய் உட்கார்ந்தவனாய் ஒரு பிளேன் டிக்கு ஓடர் பண்ணினேன். காமினி எனக்கு எதிரே வந்துஉட்கார்ந்து கொண்டான்.

ஒரு பிளேயின் டிருவருக்கு மிடையே பங்காடப்பட்டது. அவன் கோப்பையோடு குடித்தான். எனக்கு கோப்பையின் கீழிருந்த தட்டோடு. வெறும் டி இன்னும் வெளிறியிருந்தது, வெள்ளைத் தட்டில்.

‘ஒரு சிகரட் கொண்டு வரவா?’ ஹோட்டல் பையன் கேட்டான். அவனுக்கு எங்களைப் பற்றித் தெரியும்.

ஒரு திறீரேஸ் கொண்டு வரப்பட்டது. கூடவே அதைப் பற்றவைக்க ஒரு சின்ன விளக்கையும் கொண்டு வந்து வைத்தான். அந்த சின்ன விளக்குக்கு சிமினி இருக்கவில்லை. அது ஒரு ஆழமான பெட்டிக்குள் அதிகப் படியாகத் தூண்டிவிடப்பட்டு வளைந்து வளைந்து எரிந்தது.

சிகரட்டுக்கும் பிளேயின் டிக்கு நேர்ந்த கதி. பாதி பாதி!

‘படு முட்டாள்தனமாக எரிகிறது’ என்றான் காமினி, சிகரட்டைப் பற்றவைத்துவிட்டு எரிந்த விளக்கைச் சுட்டிக்காட்டி அதில் ஒரு நகைச்சுவை லேசாக நின்றது.

‘அது ஒரு கழைக் கூத்தாடி மாதிரி’ என்றேன் நான்.

‘இல்லை யாரோ அனாவசியமாகத் தன் கெட்டித்தனத்தை விளம்பரப் படுத்துவதுபோல் இருக்கிறது... எனக்கு எரிச்சல் தான் வருகுது’ என்றவன் ஆத் திரத்தோடு அதை ஊதி அணைத்தான்.

நான் சிரித்தேன். எனக்கு அதை உணர முடிந்தது. ஆனால் விளக்குச் செத்தும் மண்ணெண்ணெய் புகையின் குமைச்சல் எம்மை வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டது.

எழுந்து ஹோட்டல் முன் வைக்கு வந்தபோது, ‘பத்தா ஹசாய்ய, மாத்தயா’ என்ற

குரல் பின்னால் கேட்டது. எங்களுக்குப் பரிமாறிய பையனின் குரல்.

‘முதலாளி, கணக்கை எழுதி வையுங்க, பிறகு தாறன்’ என்றேன்.

‘முந்தியும் கொஞ்சம் இருக்கு’ என்றார் அவர்.

‘எல்லாத்தையும் சேர்த்து தாறன்’ என்று நான் கூறிய போது அவர்முகம் ஒருபக்கம் நீண்டு கோணலாகியது.

‘சரியாகப் 12 மணிக்கு நாங்கள் மீண்டும் பஸ் நிலையத்துக்குப் போனோம். இதங்கொடையிலிருந்து அந்த பஸ் இன்னும் வரவில்லை. அலுவலகத்தில் இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அலுவலகத்தின் குட்டிச் சுவர்களில் கைகளைமுட்டுக்கொடுத்து முகத்தைத் தாங்கியபடி எதிரே கலகலப்பாய்க் கிடந்த பஸ் நிலையத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றோம். அங்கும் இங்குமாக சிற்பாக்குகளோடு ஆடவர்களின் நடமாட்டம். சில இடங்களில் க்கியூ வரிசைகள் சளிந்தும் சடைத்தும் ஆட்களில் போக்குக்கு ஏற்ற தோற்றம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அரை நேரத்தோடு மூடப்படும் பள்ளிக்கூடமானவ மாணவ மாணவிகள், திடீரென எங்கிருந்தோ படையெடுத்தவர்களாய், பஸ்களை நோக்கிப் பந்தயம் பிடித்தவர்களபோல் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவித விடுபட்டபார்வையில் எல்லாமே பைத்தியகாரத் தனமாகப் பட்டது.

‘அங்க பாறேன், பண்டார படும் பாட்டை!’ திடீரெனக் காமினி எங்கள் அமைதியைக் கலைத்துக்கொண்டே கத்தினாள். அவள் சுட்டிய திசையில் பார்வையை விட்டேன். எங்களுக்குத் தெரிந்த ஆசிரியர் ஒருவர்கைநிறையப் பார்ச்சுக்களோடு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகும் பஸ்ஸிக்கு க்கியூவில் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

‘ஆஸ்பத்திரியில் அவனுடைய மனைவி குழந்தை ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறாள். இவன் அங்கு போகிறான்’ என்று கூறிவிட்டு அவன் லேசராகச் சிரித்தான்.

‘இவனுக்கேன் இந்த அவஸ்தை? காசுள்ளவன் டாக்ஸியில் போகலாமே?’ நான் பதிலை எதிர்பார்க்காமலேயே கேட்டேன்.

‘இப்பதான் பிறிமிட்டிங் அக்கியூமிலேஷன் (ஆரம்பச்சேகரிப்பு) நடக்குது. அதனால் அவஸ்தைப் படுகிறான்!’

காமினி பதில் சொன்னாள். நான் சிரித்தேன். ஆனால் எனது சிரிப்பையும் மேவிக்கொண்டு இன்னொரு சிரிப்பு எனக்கு அண்மையில் கேட்டது. நான் எனது பார்வையை அருகிழுத்தேன்.

எதிரே ஒரு மாணவி, சிரிப்போய்ந்த முகத்தோடு தனது தோழிக்கு கைகாட்டிவிட்டு நடந்துகொண்டிருந்தாள்.

‘காமினி, அதோ ராணி போகிறாள்’ என்றேன். எதிரே

கைகாட்டிவிட்டுப் போனவளைக் காட்டி.

‘எந்த ராணி?’

எங்களோடு சிவனொளிபாத மலைக்கு வந்தாளே, அவள்!’

‘ஓ, அவளா! கூப்பிடன்’

‘கூப்பிட்டு என்ன பயன், கொடுப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? அதுவும் இந்த நேரத்தில்!’ நான் கூறினேன்.

காமினி சிரித்துக்கொண்டே அவளின் பின்புறத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று விட்டுச் சொன்னாள்.

‘டிக்கி அபாரமாக இருக்கிறது!’

நாங்கள் காத்திருந்த இதங்கொடைக்குப் போயிருந்த பஸ் ஒருபடியாக வந்துசேர்ந்தது. அன்று வழக்கத்துக்கு மாறான சுணக்கம். 12-15 க்கு வரவேண்டியது சரியாக 1-15 க்கு வந்தது அதே கண்டக்டர் தானாம். காமினி கண்டக்டரிடம் விஷயத்தை விளக்கியபோது அவன் ஒருக்கால் நெற்றியைச் சுழித்துவிட்டு பிறகு ஒப்புக்கொண்டான். அவனிடம் மிகுதிப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நகரின் நடுப்பகுதிக்கு வந்த போது நேரம் இரண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. வயிற்றைப் பசுநிரப்பியது. வழக்கமான எங்கள் டீக்கடைக்குள் நுழைந்தோம். இருவர் சாப்பிடக் கூடிய ஒருரூபா சாப்பாடு அங்கேதான் உண்டு. ஆனால் நாங்கள் நேரத்தைத் தப்பவிட்டதால் சோறு காலி

யாகியிருந்தது. மத்தியானமும் பாண்டா சாப்பிடுவதற்கு இன்னும் பயிற்றப்படவில்லை. பழைய பழக்கம் இன்னும் கொஞ்சம் ஒட்டிக்கொண்டுதான் இருந்தது அடுத்தகடைக்கும் போனோம். அங்கும் அப்படி. இன்னொரு கடையில் ஈக்களின் ‘ஹாய்’ என்ற இரைச்சல். கடை பிசுபிசுத்துக்கொண்டிருந்தது. திரும்பினோம். எங்களுக்கு எதிரே கொஞ்சம் பசையுள்ளவர்களுக்குரிய ஹோட்டல் ஒன்று இருந்தது. எங்கள் கையிலிருந்த நான்குரூபாயின் தைரியத்தோடு அங்கு போனோம். சாப்பாட்டைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் வசதியாய் இருந்தன. சாப்பாடு முடிய எதிரே தட்டில் வைக்கப் பட்டிருந்த பழம் ஒன்றை எடுத்து அவன் உரித்தான்.

‘அது கோளிகூட்டுப் பழம்’ என்று எச்சரித்தேன் நான்.

‘இல்லை, புளிவாழை’ என்று அவன்.

‘இல்லை, அது நன்றாகப் பழுக்காததால் உனக்குத் தெரியவில்லை. கடித்துப்பார் தெரியும்’ என்றேன் நான்.

‘வினா இருபதுசதம் காலி’ என்று முகத்தைச் சுழித்தான்.

‘கவலைப்படாதே’ என்று நான் கூறியபோது, எங்களுக்குச் சற்றுத் தொலைவில் பூட்ஸ் கால்கள் சப்திக்கும், ஓர் உருவம் தெரிந்தது. நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அந்த உருவம் எங்களைப்பார்த்துவிட்டுக் காணா

ததுபோல் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டது. ஆனால் நான் விடவில்லை. அவனை அடையாளங்கண்டுகொண்டு வேண்டுமென்றே ‘ஹலோ லம்பெட்’ என்று கத்தினேன். அவன் எங்கள் பக்கம் திரும்பி சிறிது யோசிப்பவன் போல் பாசாங்கு செய்துவிட்டு, அப்போதுதான் எங்களைக் அடையாளங் கண்டு கொள்பவன் போல் ‘ஹலோ!’ என்று போலியாகச் சிரித்துக்கொண்டு அருகே வந்தான்.

‘வா மச்சான் வா, கன காலத்துக்குப் பிறகு’ என்று கூறிக்கொண்டே காமினி அவனை அருகே அமரவைத்தான். அவன் மிகுந்த அசௌகரியத்தோடு சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்கொண்டே உட்கார்ந்தான்.

லம்பெட் எங்களோடு பள்ளியில் படித்தவன். ஓர் பிரபல தேயிலைத்தோட்டச் சொந்தக்காரன்.

‘உ குடிப்போமா?’ என்று கேட்ட அவன் குரலில் ஒரு அவசரம் நின்றது.

‘இல்லை, இப்போதான் காப்பிட்டோம். புறுட் சலட் என்றால் நல்லாய் இருக்கும்’ என்றான் காமினி சிறிதும் கவலையில்லாமல்.

எதுவித பேச்சுமில்லாமல் இரண்டு புறுட் சலட்டுக்கும் தனக்கு ஒரு டீக்கும் ஓடர் கொடுத்தான். கூடவே சிகரட்டுகளும் வரவழைக்கப் பட்டன.

காமினி என்னைப் பார்த்துக் கண்ணைக் காட்டினான். நான் விஷமமாகச் சிரித்தேன்.

உயைப் பருகிய லம்பெட் மேல் விழிகளால் எங்களை நோக்கினான்.

எங்களது உடையும் தோற்றமும் அவனை ஆறுதலாய் இருக்க விடவில்லை என்பது அவனது மூக்கு நுணியின் துடிப்பில் தெரிந்தது. நான் சேர்ட் அணிந்து சாரமும் உடுத்திருந்தேன். காமினி வேர்வை ஏறிய சேர்ட்டும் மங்கற் கால்சட்டையுமாய் குந்தியிருந்தான்.

லம்பெட்டின் அசௌகரியத்தை ரசித்துக் கொண்டே நாம் புறட்சலட் அருந்தினோம்.

சிகரட்டைப் பற்றவைத்த போது எங்கள் 'பில்லை'க் கொண்டுவந்து வைத்தான் சேர்வர். எங்களது சாப்பாட்டுக்கு மாக இரண்டு பில் இருந்தது. இரண்டு பில்லையும் லம்பட்டே

எடுத்துக்கொண்டான். அவற்றுக்குரிய பணத்தைக் கட்டியவன் தாமதிக்கவில்லை. 'எனக்கொரு அவசரமான விஷயம்' என்று கூறிக்கொண்டு வெளியேறியவன் காரிலே போய்விட்டான்.

'எப்படி திருப்தியா?' என்றேன் நான் காமினியைப் பார்த்து.

'லம்பட்டும் அவர்கள் சம்பிரதாயங்களும்!' என்று பகிடி பண்ணியவன் 'இனி இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு கவலையில்லை' என்றான் அதே உற்சாகத்தோடு.

'அதற்கும் இன்னொரு லம்பட் கிடைப்பான்' என்றேன் நான்.

அவன் சிரித்தான். 'இப்படியே எல்லா லம்பட்டுகளையும் சாப்பிட்டுவிடலாம்'

வெளியே வந்தபோது வெய்யில்கொளுத்திக்கொண்டிருந்தது

.....

வாழ்த்துகின்றோம்

பிரபல தமிழக எழுத்தாளர் திரு. ரகுநாதன் அவர்களினது அருமைப் புதல்வி திருநிறை செல்வி நிர்மலா அவர்களுக்கும் திருநிறை செல்வன் எம். இ. பழனிவேல் அவர்களுக்கும் 11-5-70 திங்கட்கிழமை திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

புதுமணமக்கள் இனிதே வாழ் ஈழத்து இலக்கிய நண்பர்கள் சார்பில் 'மல்லிகை' வாழ்த்துகின்றது.

- ஆசிரியர்.

மல்லிகை மணம் பரப்பிய

ரகுநாதன்

மாலை நேரம்

க- நடேசன்

ஈழத்தில் இன்று நூல்கள் வெளியிடப்படும் அளவுக்குச் சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதில்லை. காலத்துக்குக் காலம் காளான்கள் போலத் தோன்றும் சஞ்சிகைகளும் முளைத்த சுவடு தெரியாமல் அழிந்து விடுகின்றன. வெளியிடுவோர் திட்டமிட்டுச் சஞ்சிகைகளை ஆரம்பிக்காமையும், ஈழத்து இலக்கிய உலகு பற்றிய தெளிவின்மையும், ஈழத்து வாசகர்களின் ஒருசாரார் ஈழத்துப் படைப்புகளைப் படிக்காது விதேகி எழுத்து மோகத்தினால் ஈழத்துப் படைப்புக்கள் பால் கொண்டுள்ள தாழ்வான மனப் பதிவுந்தான் வெற்றிகரமாகத் தொடர்ந்து ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட முடியாமைக்குரிய முக்கிய காரணங்கள். இச்சிக்கல்களைப் பெருமளவு புரிந்துகொண்டு மாதாமாதம் ஒழுங்காக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'மல்லிகை' யின் லெனின் மலர் வெளியீட்டுவிழா 15-4-70 மாலை, யாழ்ப்பீரகிங்

கம் மண்டபத்தில் டாக்டர் த. வாமதேவன் அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமானது.

'ஒரு நாட்டின் சுபீட்சமான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதில் பெரும்பங்கு அந்நாட்டு எழுத்தாளர்களைச் சார்ந்ததாகும். ஈழத்தின் மகோன்னதமான எதிர்காலத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பொறுப்பு இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்கையிலும் தங்கியுள்ளது. இந்தப் பிரகாசமான சமுதாயத்தை உருவாக்கத் தகுந்த விழிப்புணர்ச்சி ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இன்று தோன்றியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்விழிப்புணர்ச்சியை ஆக்கபூர்வமான வழியில் பயன்படுத்தி வளம்மிக்க ஈழத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். படித்தவர்களும், பட்டம் பெற்றவர்களும் தமிழ்மொழி மீதும் ஈழத்துப் படைப்புக்கள் மீதும் காட்டுகின்ற அலட்சிய மனோபாவம் மறையவேண்டும். இவர்கள் தமிழையோ ஈழத்து

நூல்களையோ கற்காமலே தரக் குறைவாகக் கணிக்கின்ற போக்கு வெறுக்கத்தக்கது மட்டுமன்றி, தம்மைத் தாமே உயர்த்திக் காட்டும் போலித் தனமான வேடிக்கையுமாகும். இந்த 'ஐம்ப' மனோபாவத்தை ஒழித்து, ஈழத்து நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் வாங்கிப் படித்தால்தான் இந்நாட்டின் உண்மையான திறமைசாலிகளை இனம் கண்டு கொள்ளவும் - அவர்கள் தமது ஆற்றலை வெளிக்காட்டவும், இத்தேசத்தின் கலை, இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தவும் இயலும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆற்றல்மிக்க படைப்பாளிகள் பலர் ஆதரவின்மை காரணமாகத் தமது படைப்புக்களை வெளிக் கொணர முடியாத இக்கட்டான நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மல்லிகை இதழை எடுத்துக் கொண்டால்கூட எத்தனையோ தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுத்துத் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. பொருளாதார நெருக்கடி மல்லிகைக்குப் பெருந்தலையிடி என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இந்த நெருக்கடிக்கிடையிலும் மல்லிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவதன் நோக்கம் ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் உதயமாகிக் கொண்டிருக்கும் புதிய சகாப்தத்துக்கு உறுதுணையாகக் களம் அமைத்துக் கட்டிவளர்க்க வேண்டுமென்பதேயாகும். மல்லிகை அளவைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சிறிய இதழ். இதில் எல்லோரும் எழுதுவதற்குப் போதிய அளவு

இடம் இல்லை. எனவே ஈழத்து வாரப்பத்திரிகைகளும் திட்டமிட்டு, தரங்கண்டு படைப்புக்களை வெளியிட வேண்டும். ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளிகளுக்குப் புதியவர்கள், பழையவர்கள் என்ற பேதமின்றிச் சந்தர்ப்பமளிக்கவேண்டும். சில பத்திரிகைகள் தத்தமக்கெனப் பிரத்தியேகமாக ஒவ்வொரு 'பிறேம்' அமைத்து வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பிறேமுக்குள் அடங்காத படைப்புக்களை ஒதுக்கித்தள்ளும் போக்கினை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல படைப்பாளியைத் தரங்கண்டுகொள்ளவேண்டும். சிறந்த படைப்பாளியினால் தான் நல்லபடைப்பை இனங்கண்டுகொள்ள இயலும். இதனால்தான் போலும் மல்லிகையின் தரம் உயர்ந்ததாக - வீரியம்மிக்கதாக உள்ளது. மூர்த்தி சிறிதாயினும் கீர்த்தி பெரிதாக விளங்கும் மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் ஈழத்து வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் அத்தனை பேரும் அக்கறை காட்டவேண்டும்.

டாக்டர் அவர்களின் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து புதுவை இரத்தினதுரை வரவேற்புரை வழங்கினார். வரவேற்புரையின் பின்னர் உரும்பராய் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் திரு. அ. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் தமது கருத்துரையின்போது பின்வருமாறு கூறினார்:

'லெனின் ஒரு நாட்டுக்கோ ஓர் இனத்துக்கோ சொந்தமான வரல்ல. உலக மக்கள் அத்தனை டேருக்கும் சொந்தமானவர்.

லெனின் பார்வை உலகளாவியது. அவர் சிந்தனை மனிதகுலம் முழுவதையும் சுற்றி உள்ளடக்கியது. இதனால் அவர் கருத்துக்கள் இன்று உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது. எனவேதான் உலக நாடுகள் யாவும் இன்று லெனின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்றன. இவ்வேளையில் மல்லிகையும் லெனினுக்கு மலர் வெளியிட்டுக் கௌரவிப்பதைக் கண்டு மல்லிகையை நாம் பாராட்ட வேண்டும்'.

பின்னர் 'தெனியான்' அவர்கள் பின்வருமாறு கருத்துரை வழங்கினார்: மல்லிகை அளவில் சிறிய ஒரு சஞ்சிகையாயினும் மல்லிகையின் முதல் இதழ் தொடக்கம், இன்றுவரை மல்லிகை ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கம் மிகப் பெரியது. சமுதாயப் பார்வை என்பது சிறிதுமில்லாது 'கதைபண்ணும் கதை' படைத்துக்கொண்டிருந்த இளஞ்சந்ததியினரிடையே தெளிவான பார்வையைப் பிறப்பித்தது மல்லிகை தான். மல்லிகையின் ஆசிரியத் தலைங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் ஒவ்வொரு கலங்கரை விளக்கங்கள். இந்த உண்மையை நன்கு விளங்கிக் கொண்ட ஈழத்து பிரபல தினசரிகளில் ஒன்று மல்லிகையின் ஆசிரியத் தலைங்கங்கள் இரண்டை மறுபிரகம் செய்து விளம்பரம் கொடுத்துக் கௌரவித்த பெருமை மல்லிகையைச் சார்ந்ததாகும், இதேவேளையில்

மல்லிகையினால் இந்த நாட்டு இலக்கியத்துக்குப் பெரும் நடட்டும் ஏற்பட்டிருக்கிற தென்பதை மறுபுறத்தில் நாம் உணர வேண்டும். சிறந்த படைப்பாளியான ஜீவா அவர்களிடமிருந்து இந்த நாடு பெறக்கூடிய அரிய படைப்புக்களை மல்லிகை விழுங்கி ஏப்பமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஜீவா மட்டும் இலக்கியம் படைத்துவிட்டால் போதாது. இந்த நாடே இலக்கியத் துறையில் உருப்படியான சாதனையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்துடன் மல்லிகையை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் ஜீவா அவர்கள். ஒரு பத்திரிகையாலயத்தில் கடமையாற்ற வேண்டிய ஊழியர்கள் அத்தனை பேரும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை ஒரே அச்சுக்கோப்பாளரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதன் ஆசிரியர் ஜீவா அவர்கள் செய்து முடிக்கிறார்கள். எனவே மல்லிகையை நோக்கி மணிக்கரங்கள் பல நீளவேண்டும். நெருக்கடிகள் யாவும் தீரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஈழத்து இலக்கியம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும்'

அடுத்துப் பேசிய ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் பேசிய தாவது: 'இலக்கியத்துக்கு மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் இலட்சியம் இருக்கவேண்டும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகைதெரிந்து வாழ மக்களுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். இப்பணியை மல்

விலை செவ்வனே செய்கிறது. மல்லிகை ஆசிரியரும் நானும் சிலதுறையில் கருத்துமுரண்பாடு கொண்டவர்களாக இருந்தபோதிலும், தேசிய இலக்கியத்தை வளம்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தில் உடன்பாடு கொண்டவர்கள். எனவேதான் மல்லிகைக்கு என்னாலான பங்கை நான் செலுத்துவதற்கு என்றும் பின்நிற்பதில்லை. இந்த ஒன்று பட்ட நோக்கு என்போன்ற மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களிடத்திலும் தோன்றி மல்லிகையை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்பது எனது பேரவா.'

இதன்பின் கலந்துரையாடல் ஆரம்பமானது. சபையினர் எல்லோரும் கலந்துரையாடலில் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். கலந்துரையாடலை மல்லிகையின் ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் தொடக்கி வைத்துப் பேசினார்கள்: மல்லிகை இன்று லெனினுக்கு மலர் வெளியிடுகின்றது. இதனைக்கண்டு சிலர் முகம் சுழிக்கலாம்; ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நான் தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன். எனக்கென்று நான் பின்பற்றுகின்ற கோட்பாடு ஒன்று உண்டு. எனக்கும் என் போன்ற கொள்கையாளர்களுக்கும் சமுதாயத்தை நன்கு நோக்கக் கற்றுக்கொடுத்த ஓர் மாமேதை லெனின். லெனின் தான் என்னுடைய ஞானருரு. லெனின் சிந்தனையின் அத்திபா

ரத்தில் தான் மல்லிகை கட்டி எழுப்பப்படுகிறது. இதே வேளையில் மாற்றுக்கருத்துள்ளவர்களின் படைப்புக்களுக்கும் நிச்சயம் மல்லிகையில் இடமுண்டு. மல்லிகை பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கவேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் உங்களிடம் மல்லிகைக்காக நான் மன்றாடமாட்டேன். மல்லிகையை வளர்ப்பது-வளப்படுத்துவது உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் தேசியக் கடமையாகும். இந்த நாட்டில் வாழும் ஆற்றல்மிக்க படிப்பாளர்கள் இந்தக் கடமையை உணருவதாக இல்லை. மலையாள இலக்கியம் இன்று உலக அரங்கில் உயர்ந்து நிற்பதற்கு அந்நாட்டு ஆங்கிலப் படிப்பாளிகள்தான் முக்கிய காரணர்களாக விளங்குகின்றனர். மலையாள மொழியில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளி உலகுக்கு அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் ஈழத்திலுள்ள படிப்பாளிகள் - பட்டதாரிகள் தூங்கி வழிந்துகொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய, வேறு எதனைச் சாதிக்கிறார்கள்? இதேவேளையில் நான் ஒருவகையில் பெரிமதமுறுகின்றேன். உலக வரலாற்றிலேயே ஒரு சலுனுக்குள் பின்புறமுள்ள ஒதுக்குப்புறத்திலிருந்து வெளியிடப்படுகின்ற சஞ்சிகை ஒன்றிருக்குமானால் அது மல்லிகைதான்! இதே மல்லிகைக்கான பலம்! இதன் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் எல்லோரிடத்திலிருந்தும் எதிர்பார்க்கின்றேன். தற்போது உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் மல்லிகை பற்றிய அபிப்பிராயத்தைக் கோருகின்றேன்.

திரு. ஜீவா அவர்கள் பேசிய பின்னர் சபையிலிருந்த பலர் கலந்துரையாடலில் பங்கு கொண்டு, தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். கலந்துரையாடல் வெகு சுவையாகவும் இருந்தது. கலந்துரையாடலில் வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களில் சில:-

மிக இளைஞரான இலக்கிய நண்பர் ஒருவர் பின்வருமாறு தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்:

'மல்லிகை ஜனரஞ்சகமான படைப்புக்களை வெளியிடவேண்டும். அதனால் வாசகர் தொகை பெருகும், மல்லிகையில் இலக்கியக் கட்டுரைகள் அதிகமாக வெளிவருகின்றன. அதனைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல் நல்லது கதைகளின் தரத்தினையும் உயர்ந்ததாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.'

அதைத்தொடர்ந்து கருத்துத் தெரிவித்த எழுத்தாளர் செம்பியன் செல்வன் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள்: 'மல்லிகை தற்போதைய தரத்தை குறைத்து ஜனரஞ்சகம் என்ற தாழ்ந்த நிலைக்குப் போய்விடக்கூடாது. இன்றுள்ள நிலையிலேயே மேல்

நோக்கிப் போகவேண்டும். ஜனரஞ்சகம் என்ற பெயரில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து குவியும் சாக்கடைச் சஞ்சிகைகளில் ஒன்றாக மல்லிகை மாறிவிடக்கூடாது. வாசகர்களைத் தரத்தில் உயர்த்துவதுதான் மல்லிகையின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டுமே அன்றி வாசகர்களுக்காகத் தரத்தைக் குறைவுபடுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. இலக்கியப் பிரச்சனைகள் - விமர்சனங்கள் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை இன்னும் அதிகமாக வெளியிட வேண்டும் என்பது எனது கருத்து.'

இன்னுமோர் இலக்கிய அன்பர் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கும்போது, 'மல்லிகையில் வெளிவரும் சிறுகதைகளைப் புதியவர்களின் படைப்புக்கள் என்ற மனப்பதிவை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பார்ப்போமானால் அவைகள் சோடைபோனவைகளாக ஒருபோதும் தோன்றுது' என்று குறிப்பிட்டார். இன்னும்பல இலக்கிய நண்பர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டு, கலந்துரையாடல் இனிது நிறைவேறியதோடு விழா முற்றுப் பெற்றது.

ஆனால் இந்த விழா ஈழத்து இலக்கிய விழாக்களுள் முற்றிலும் புதிய முறையில் அமைந்திருந்தது. தலைவர் எனப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தலைவரையும், பேச்சாளர்கள் இன்னார்

இன்னுர்தானெனக் கும்பாபி
ஷேகம் செய்யப்பெற்ற பேச்
சாளப் பெருமக்களையும்
அழைத்து - முன்கூட்டியே பெரி
தாகச் 'சின்னமேள விளம்பரம்'
போல அறிவித்தல் கொடுத்து
விழாவை நடத்தாது, விழா
வைக் காண்பதற்கு அக்கறை
கொண்டு வந்தவர்களிலேயே
பேச்சாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்
துப் பேசவைத்தமை ஒரு புது
மைதான். ஆயத்தம் செய்து
வந்து 'ஆகா ஊகா' என்று
புளுகவைக்காது மல்லிகையைப்
பற்றிய உண்மையான மனக்
கருத்தை அறியவேண்டுமென்ப
துதான் ஆசிரியரின் அந்தரங்கம்
போலும். இன்னுமோர் சாத
னையையும் ஜீவா அவர்கள் நிலை

நாட்டினர்கள்: பார்வையாளர்
கள், பேச்சாளர்கள் என்ற
வேறுபாடின்றி, விழாவுக்குச்
சமூகம் தந்த எல்லோரும் தமது
கருத்துக்களை வெளியிடச் சந்
தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டது. அன்
றைய மாணியில் மல்லிகையை
ஒழுங்காகப் படித்துவரும் பல
இலக்கிய இதயங்கள் மலர்ந்து,
ஒரு சேரக் கோக்கப் பெற்றன.
மல்லிகையின் லெனின் மலர்
மலர்ந்த மாலை இனிமையும் இன்
பமும் பயனும் பயப்பதாய்
அமைந்தது. இத்தகைய புதிய
முறையில் நடந்தேறிய இலக்கிய
விழா ஈழத்து இலக்கிய முயற்
சியில் புதியதோர் திருப்புமுனை
என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

*****

ஒருநாள் மிருக வைத்தியர் ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டு ஒரு
நபர் வந்து சேர்ந்தார். வந்தவர் தாம் அழைத்து வந்
திருந்தநாயின் வாலை அடியோடு துண்டித்து விடவேண்டும்
என்று மிருக வைத்தியரிடம் ஒரு விசித்திர வேண்டுகோளை
விடுத்தார். மிருகவைத்தியருக்கோ எதுவுமே புரியவில்லை.
"நாய்களுடைய வாலைத் துண்டித்துவிடும் பழக்கம் இல்லை
யே! நீங்கள் ஏன் அப்படிச் செய்யும்படி கேட்டீர்கள்?
என்று வந்தவரிடம் கேட்டார். வந்தவர் சட்டென்று
பதில் சொன்னார்: "என் மாமியார் வருகிற வாரம் வரு
கிறாள். அவள் வரும்பொழுது அவளை வரவேற்பது போல
எந்த வித அறிகுறியுமே என் வீட்டில் இருப்பதை நான்
விரும்பவில்லை."

---அ. சோமயாலன்

*****

முன்று

கண்காட்சிகள்!

குருநகரோன்

பங்குனி மாதத்தின் இறுதிப் பகுதியிலும் சித்திரையின் முதல்,
இறுதிக் கிழமைகளிலுமாக மூன்று கண்காட்சிகளைக் கொழும்பு கலா
பவனத்தில் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவைபற்றியே இங்கு,
சில குறிப்புக்களை கூற முயல்கின்றேன்.

1. 'உலக நாடக தினத்தை'
யொட்டி 'நாடகச் சுவரொட்
டிகள், நிகழ்ச்சி நிரல்கள்,
உடைகளின் கண்காட்சி' தேசிய
நாடக அமைப்பினரால் நடாத்தப்
பட்டது.

இங்கிலாந்தில் நடாத்தப்
பட்ட ஆங்கில நாடகங்களின்
சுவரொட்டிகளும் வைக்கப்பட்டிருந்த பொழுதிலும், சிங்கள
நாடகங்களின் சுவரொட்டிகளே
பெருமளவிற்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பல்வேறு கால கட்டங்
களில் நடைபெற்ற விதம் வித
மான சிங்கள நாடகங்களைப்
பற்றி மேலோட்டமான செய்தி
களை, அவற்றிலிருந்து நாம்
பெறக்கூடியதாயிருந்தது. சாதா
ரண சுவரொட்டிகள் என்று தன்
ளிவிடமுடியாதபடி நவீன ஓவிய
ங்களையும், வடிவ அமைப்புக்
களையும் கொண்டனவாக அவை
இருப்பது மலத்தைக் கவருவ
தாகவே இருக்கின்றது.

நாடக நிகழ்ச்சி நிரல்களாக
துண்டுப் பிரசுரங்களும், சிறு
புத்தகங்களும் காட்சிக்கு வைக்
கப்பட்டிருந்தன. அவைகளிற்
பெரும்பாலானவையும் நவீன
ஓவிய முகப்புக் கொண்டனவாக
அழகிய முறையில் நாடகம்பற்
றிய விபரங்களுடன் வெளியிடப்
பட்டிருக்கின்றன. 'பேரரசிரியர்
சரத்சந்திர' 'ஹென்றி ஐய
சேனா' 'நாமெல் வீரமுனி'
'தயானந்த குணவர்த்தனா' ஆகி
யோரது நாடகங்களுட்பட மற்ற
பலரது நாடகங்களைப்பற்றி
யனவாக, அவை இருந்தன.

நவீன ஓவிய அமைப்புக்க
ளுடன் புத்தகங்களே, குறிப்பி
டத்தக்க அளவிற்கு வெளிவ
ராத நமது சூழ்நிலையுடன் ஒப்
பிட்டுநோக்கும்பொழுது, சாதா
ரண சுவரொட்டிகளிலும்
நிகழ்ச்சி நிரல்களிலும் தீவிர
அக்கறை செலுத்தி, கலைத்துவங்
கொண்ட நவீனப் பாணியில்
அவற்றைச் சிங்கள நாடகத்

துறையினர் வெளியிட்டிருப்பதானது, பிரமிப்பை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

‘கண்ணம்பு வட்டத்தின் கதை’ ‘நரிமனைவி’ ‘மனமே’ போன்ற முக்கிய நாடகங்கள் சிலவற்றின் காட்சிகளைச் சித்தரிக்கும் உருவங்களும் கடதாசி, களிமண் போன்றவற்றால் செய்யப்பட்டு அவ்வப்பாத்திரங்களுக்குரிய உடைகளும் அணிவிக்கப்பட்டவையாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையில் ஒரு ‘தேசிய நாடகக் காட்சிச்சாலை’ அமைக்கப்படும்போது நிரந்தரமாகக் காட்சிக்கு வைக்கப்படக் கூடியளவில் அவை சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இக்கண்காட்சியினைப் பார்த்தபொழுது, சிங்கள நாடகத்துறையினர் பல்வேறு கருப்பொருள்களைக் கொண்ட நாடகங்களை ரவீன உத்திகளோடு நடாத்து ஏராளம் என்பதை விட, நாடகம் சம்பந்தப்பட்ட மற்றைய ‘சுவரொட்டிகள், நிகழ்ச்சிநிரல்கள் போன்ற) விடயங்களிலும் எவ்வளவு அக்கறையுடனும், நவீனக் கண்ணோட்டத்துடனும் செயற்படுகிறார்கள் என்பதை அறியமுடிந்தது. இந்நிலையில் தமிழ் நாடகத்துறையை நோக்கும்போது ஏமாற்றமாக இருக்கின்றது. இதற்குத் தமிழகத்துத் திரைப்படங்கள், அங்கு பிரசுரிக் கப்பட்ட நாடகங்கள், அவை பற்றிய கருத்துக்கள் என்பவற்றின் தாக்கங்களுக்கு நாம் உட்பட்டிருப்பது, பெருதளவிற்குக் காரணமாகும். இத் தேய்ந்த தடத்தை விட்டு புதுத்தடம் போட்டுக்கொண்டு ஈழத் தமிழ் நாடகத்துறை செல்லவேண்டுமானால், இனிமேலாவது, நமது வடக்குப்புற யன்னலை முடிவிட்டு தெற்குப்புற யன்னலைச் சற்றே

அகலத் திறந்துவைத்து நோக்குவது, நல்லதேயெனத் தோற்றுகின்றது.

2. மேற்கூறிய நாடகம்பற்றிய கண்காட்சி முடிவடைந்த சில நாட்களின் பின்னர் இலங்கைத் தேசிய நிழற்படக் கலைச் சங்கத்தினரால், 15-வது வருடாந்த நிழற்படக் காட்சியும், 1-வது சர்வதேச நிழற்படக் காட்சியும் என்ற தலைப்பில் ஒரு கண்காட்சி நடாத்தப்பட்டது. இலங்கை, ருஷ்யா, அவுத்திரேலியா, பின்லாந்து, பிரான்சு, யேர்மனி, இந்தியா, ஹோங் ஹோங், சிங்கப்பூர், இத்தாலி என்ற பத்து நாடுகள் கலந்து கொண்ட இக்காட்சியில் 35 இலங்கையர்களின் படைப்புக்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பெரும்பாலான நிழற்படங்கள் அழகியல் நோக்கையடிப்படையாகக் கெண்டே, நிழற்படக் கலை நுணுக்கங்களுடன் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. வெளி நாட்டுப் படங்களில் ‘ஜே. எம். பூந்தோட்டம் (யேர்மனி) ‘மலையடிவாரக் கிராமம்’ (ஹோங் ஹோங்) ‘பண்ணை வீடு’ (இந்தியா) ‘ஓர் உருக்குத் தொழிலாளி (ருஷ்யா) என்ற தலைப்புகளில் மைந்த படங்கள் மனதிற்பதிற்தன.

இலங்கையர்களின் பெரும்பாலான படங்கள் மனத்தைக் கவர்வனவாக இருந்தமை, பாராட்டப்பட வேண்டியதே. அதிலும் ஏ. வீரவர்த்தனா கலாநிதி எம். எல். வீரக்கோன் என்னுமிருவர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

சாந்தமும், நிறைவும் தவறாமல் பூரித்த முகத்தோற்றம் கொண்டதோர் இளம் பெண்ணைக் காட்டும் ‘எனது மகள்’

என்ற தலைப்பினைக் கொண்ட படமும் ‘மரங்களடர்ந்த வீதியில் இருளை ஊடறுத்துப்பாயும் ஒளிக்கதிர்களையும், அவ்வொளியில் இயங்கத் தொடங்குகின்ற சில மனிதர்களையும் காட்டும், ‘நாள் தொடங்குகின்றது.....’ என்ற தலைப்புக்கொண்டபடமும் வீரவர்த்தனாவின் அருமையான படங்கள்.

இத்தாலி, ருஷ்யா போன்ற நாடுகளின் கண்காட்சிகளில் முதற் பரிசுகளைப் பெற்ற கலாநிதி வீரக்கோனின் நிழற்படங்களில் மங்கிய மாலையொழுதியில் முட்செடியின் பின்னால் நிற்கும் இளம் பெண்ணைக் காட்டும் தலைப்பில்லாத படமும், ‘மதகுருவும் கோவிலும்’ என்ற படமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மேற்கத்தையச் செல்வாக்கிற்கு இவ்விருவரும் உட்பட்டிருப்பதை ‘மாதிரிகள்’ ‘குளத்தினருகில்...’ ‘தண்ணீரில் நிர்வாணம்’ என்ற இவர்களின் படங்கள் காட்டுகின்றன. இவற்றை ஆபாசமானவை யெனச் சிலர் சொல்லக்கூடும்.

இவ்விருவரது படங்களை விட ஹெற்றி யாராச்சியின் ‘நண்பர்கள்’ ‘நாங்கள் எமது உரிமையைக் கோருகிறோம்’; வில்பாட் பெர்னாண்டோவின் ‘எதிர்பார்ப்பு’ ஆரிய பண்டார வீரக்கோனின் ‘ஒளியும் நிழல்களும்’ தர்மரத்தினாவின் ‘உணவு தேடி...’ ஆர். ஜி. அமரசிறியின் ‘இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும்’ ஆர். சமரக்கோனின் ‘முடிவு’

எம். டி. எஸ். குணதிலகாவின் ‘கதாநாயகன்’ என்பவையும் மனதில் பதியத்தக்க படங்கள்.

இந்தக் கண்காட்சியிலும் தமிழர்கள் எவரும் பங்குபற்றாததினைப் பார்க்கும்போது, இப்படிப்பட்ட நவீனக் கலை முயற்சிகளில் நாங்கள் பங்குபற்ற மாட்டோமெனப் பிடிவாதமாக நம்மவர் ஒதுங்கிக் கொள்வதைப்போலத் தோன்றுகிறது.

3. சித்திரை மூன்றாம் வாரத்தில் ‘லெனின் நூற்றாண்டு நிறைவுக்கண்காட்சி’ இலங்கை சோவியத் நட்புறவுச் சங்கத்தினரால், ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. வொல்கா நதிக்கரையின் ஒரு மனிதனாகப் பிறந்தபொழுதிலும் தொழிலாளர் அரசுபற்றிய புரட்சிகரக் கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்தி, உலகின் முதலாவது தொழிலாளர் - விவசாயிகளின் அரசைத் தோற்றுவித்ததோடு, உலகெங்கும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட விடுதலைக்காகப் போராடுகின்ற தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கு இன்றும் தனது புரட்சிகர முன்மாதிரிகளினால் உத்வேகமளித்துக் கொண்டிருக்கும், மாபெரும் யுகபுருஷர் லெனினின் நூற்றாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவதோடு, அவர்பற்றிய எண்ணங்களை மேலும் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்காகவும் நடாத்தப்பட்ட இக் கண்காட்சியில், அவரது புரட்சிகர வாழ்க்கையின் பல்வேறு காலகட்டங்களையும், செயல்களையும் விளக்கும் நிழற்படங்கள், ஓவியங்கள் என்பன

வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் 1897-ல் சைபீரியாவிற்கு நாடுகடத்தப்பட்டபின் 'குஷன்ஸ்கயா' கிராமத்தில் உழவர்களோடு கதைத்துக்கொண்டிருப்பதனையும், முடிவில் பீட்ரோ கிரூட் டிலுள்ள ரஸ்லீஃப் என்ற இடத்தில் மறைந்து வாழ்ந்ததையும், 'கோர்க்கி' யில் 'குருப்ஸ்காயா' லுடன் இறுதி நாட்களைக் கழிப்பதனையும் விளக்கும் படங்கள் உணர்ச்சி கரமானவையாகும்.

பார்லி, கடுகு. கொள்ளு என்பவற்றினால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த லெனினுடைய ஓவியம் அருமையானதோர் படைப்பு. இதனை உருவாக்கிய கலைஞர் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

இதனைவிட 1901-ல் யேர் மனியில் லெனினினால் வெளியிடப்பட்ட 'இஸ்க்ரா' (திப்பொறி) என்ற பத்திரிகையின் முதலிதழின் நிழற்படப் பிரதியும், பல்வகைப்பட்ட லெனின் பதக்கங்களும்; லெனின் நினைவு முத்திரைகளும்; அவரது எழுந்துப் படைப்புக்களைக் கொண்ட 42 தொகுதிகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

லெனின் நூற்றாண்டு நிறைவினையொட்டி நடாத்தப்பட்ட கலைப் போட்டியில் பங்குபற்றிய ஓவியங்களும், சிற்பங்களும் புறம்பாகக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் முதல் மூன்று பரிசுகளைப் பெற்ற ஓவியங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. முதலாவது பரிசைப் பெற்ற

எச். எல். சரத் தனது ஓவியத்தில் விழி திறக்கப்படாத நிலையில் காணப்படும் மனித உருவங்களுக்குக் கண்திறக்கும் ஓவியராக லெனனைச் சித்தரித்துள்ளார். இதன்மூலம் மக்களுக்குச் சோசலிஸப் பார்வையைக் கொடுத்த லெனினது மாபெரும் தொண்டைக் குறியீடாக அவர் விளக்குகின்றார். இரண்டாவது பரிசைப் பெற்ற 'டயிள்யூ. ஈ. பெர்ணண்டோ, தனது ஓவியத்தில் இருளில் கிடக்கும் மக்களை பொதுவுடமைச் சூரியனிலிருந்து வீசும் ஒளிக்கதிர்களை நோக்கி அழைத்துச் செல்பவராக லெனனைச் சித்தரித்துள்ளார். மூன்றாவது பரிசுக்குரியவரான 'டெல்கொட மகிந்த தேரோ' நிறமூட்டப்பட்ட சாதாரண மணலைத் தூவித், தூவி ஒட்டும்படியாகச் செய்து லெனினது ஓவியத்தை உருவாக்கியுள்ளார். இது ஆச்சரியமூட்டுவதாக இருக்கின்றது

இவற்றை விட 'பற்றிக் ஓவிய முறையில் துணியிலும், எச். எல். குணசேகரானினால் தட்டுப் பலகையிலும் வரையப்பட்டிருந்த லெனினது ஓவியங்கள் அருமையாக இருந்தன. உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகளைக் கொண்டும், லெனினது தோற்றம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

மாமேதை லெனினின் நினைவாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இது போன்ற கண்காட்சிகள் இன்றைய கட்டத்தில் மிக அவசியமானதினால் நகர்ப்புறங்களோடு நின்றுவிடாமால் கிராம மக்களுக்கும் இவைகள் எடுத்துச் செல்லப்படல் வேண்டும்.

தரன் எலக்ட்ரிக்ஸ் வெல்ஃங் தொழிற்சாலை

(ஆரியனும் சந்திக்கமுடியாத)

70, ஸ்ரான்லி ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர்: எஸ். ஜி. ரகுநாதன்

உங்கள் வீடுகளுக்கு நவீன டிசையின்களில் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவைகள் இவையே ஆகும்.

- ★ கேற் கிறில் சுருக்கும் கேற்.
- ★ ஸ்ரில் பேனிச்சயர் குகன் செற்.
- ★ பிளேடற்கஸ், பேப்பர்ற்கஸ், மஜ்சின்றக்ஸ்.
- ★ நிவோளில்ஸ்ரான், புகஸ்ஸ்ரான், புகஸ்ஸிடிங்ஸ்ரான்
பூச்சாடிகள் வைக்கும் ஸ்ரான்ட்
- ★ ஆடுகநிரைகள் (கொக்கிங்செயர்)
- ★ கட்டில் கதிரைகள் ஊஞ்சல் சுழல்சக்கரங்கள்.

இவைகள் எல்லாம் எலக்ட்ரிக்ஸ் யந்திரம் கொண்டு உறுதியாகவும் வடிவாகவும் செய்து கொடுக்கப்படு.

லொரி, ரகர், கார் உடைந்த உறுப்புகள் சீனசட்டி வெள்ளைஇரும்பு இரும்பு சரிபார்த்து வெட்டி ஒட்டிக் கொடுக்கப்படும்.

இராமன் சோதிட நிலையம்

அறிவியல் ரீதியில் ஜாதகம், குறிப்பு கணித்துக் கொடுக்கப்படும். பிறந்த தேதி, சரியான நேரம், இடம் முதலிய விபரங்களுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

A. V. கணேஷானந்தன்

211, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Registered as a News Paper in Ceylon.

ESTD 1890

PHONE: 24577

S S. V. PERAMANAYAGAM PILLAI

IMPORTER
&
EXPORTER

GENERAL MERCHANT,

COMMISSION AGENT

&

ESTATE SUPPLIER

DEALER IN OILMAN GOODS

HARDWARE AND CURRY STUFFS

*No. 161, 5th Cross Street, Pettah,***COLOMBO 11.**

60, கன்னகியார் வீதி, வாழ்ப்பண்ணத்தில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் வெளி
யிறுவருமான டொயிலிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, மல்லிகை சாதுனங்கடென்ஸ் பீஸ் ஸங்கா
அச்சகத்தில் அச்சியற்றப் பெற்றது.